

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

V Legislatura

Any 1999

Número 11

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.**

Sessió celebrada dia 16 de novembre del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.-PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3619/99, de l'Hble Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixa per estrès de l'exdirector del centre comarcal de Manacor (de la Conselleria de Sanitat). 382
 - 2) RGE núm. 3653/99, de l'Hble Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a punt d'informació de l'Escola balear de l'esport a Menorca. 383
 - 3) RGE núm. 2774/99, de l'Hble Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a legalització de les drogues. 384
-
-

- 4) RGE núm. 3071/99, de l'Hble Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprovació de la Llei de mesures cautelars i d'emergència relatives a l'ordenació del territori i l'urbanisme de les Illes Balears. 386
- 5) RGE núm. 3076/99, de l'Hble Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quota lletera per a les Balears. 387
- 6) RGE núm. 3282/99, de l'Hble Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció d'un conservatori de música de grau mitjà. 389
- 7) RGE núm. 3602/99, de l'Hble Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència de personal docent d'institucions penitenciàries. 390
- 8) RGE núm. 3603/99, de l'Hble Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris per a la contractació de personal que empra l'Ibatur. (Ajornada) 391
- 9) RGE núm. 3604/99, de l'Hble Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència de professors de religió de primària. 391
- 10) RGE núm. 3581/99, de l'Hble Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a augment de les inspeccions de treball. 392
- 11) RGE núm. 3708/99, de l'Hble Sr. Diputat Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a projecte de construcció d'una casa de vacances a Formentera per part de la Casa Balear a Santa Fe. 393
- 12) RGE núm. 3284/99, de l'Hble Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finalitat social del fons per a inversions mediambientals de l'ecotaxa. 394

II.- INTERPEL•LACIONS:

- 1) RGE núm. 2900/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a policia autonòmica. 395

III.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 3577/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a concerts educatius (derivada del debat de la Interpel•lació RGE núm. 2761/99). 405

- IV.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI** RGE núm. 2856/99, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, relativa a moratòria de construcció i ampliació dels camps de golf a les Illes Pitiüses. 411

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió plenària amb el primer punt de l'ordre del dia, que és el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 3619/99, de l'Hble Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixa per estrès de l'exdirector del centre comarcal de Manacor (de la Conselleria de Sanitat).

La primera és la 3619/99, relativa a baixa per estrès de l'exdirector del centre comarcal de Manacor, que formula el diputat del Grup Parlamentari Popular Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, qui té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Arran d'unes declaracions fetes per la consellera de Sanitat referents a la baixa per estrès del funcionari de la conselleria, ens agradaria aclarir per què va fer aquestes declaracions i per què es qüestiona la baixa d'un funcionari.

Nosaltres pensam que això no és més que un capítol del que anomenam persecució política cap al Sr. Simonet.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Sr. President, senyores i senyors diputats.

Sr. Pastor, aquesta consellera no ha qüestionat i qüestionarà mai cap baixa per incapacitat temporal de cap treballador, ni de la seva conselleria ni de cap altra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. El Sr. Diputat Antoni Pastor té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Bé, a la millor, les paraules que nosaltres vàrem llegir no són les exactes, però vostè diu: *"Es muy significativo que una vez que se haya comunicado el traslado del puesto de trabajo, por noi tener plaza en propiedad y estar la suya en el centro de Maó, el sanitario y concejal del PP peresente una baja de estas características."*

Nosaltres entenem que això és qüestionar la baixa d'aquest funcionari. A més, entenem que no només la qüestiona, sinó que posa en dubte la seva honestedat, perquè si vostè qüestiona la seva baixa, pensam que vostè, amb aquestes paraules, diu que aquest senyor menteix, infringeix la llei. Per tant, ens agradaria que ens aclarís si aquestes declaracions són certes o no són certes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Sr. President.

Sr. Pastor, a la contestació que es va donar a una periodista no hi havia de cap manera cap tipus de qüestió sobre els motius de la baixa, o és un judici de valor que vostè mateix fa, i intenta donar una interpretació interessada i errònia, o un comentari purament circumstancial.

Vull insistir que la situació de la salut de qualsevol ciutadà està protegida per la confidencialitat, intimitat, que no solament respectam, sinó que també fem respectar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 3653/99, de l'Hble Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a punt d'informació de l'Escola balear de l'esport a Menorca.

Exhaurida aquesta pregunta, anem a la número 2, relativa a punt d'informació d'Escola Balear de l'Esport a Menorca, que formula el diputat del Grup Parlamentari Popular Hble. Sr. Josep Simó Gornés i Hachero. Té la paraula el Sr. Gornés.

EL SR. GORNÈS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President.

La nostra pregunta fa referència a unes declaracions que va fer la directora general d'Esports en la visita recent que va fer a l'illa d'Eivissa, on es comprometia a implantar a Eivissa un punt d'informació de l'Escola Balear de l'Esport.

Nosaltres, com que no tenim notícia encara que aquesta mateixa acció es vulgui fer a Menorca, plantejam aquesta pregunta a la consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA SENSE CARTERA (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President.

Efectivament, es preveu en el pressupost de l'any 2000 que l'Escola Balear de l'Esport obri un punt d'informació tant a Eivissa com a Menorca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Diputat.

EL SR. GORNÈS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President.

Bé, em congratula que es vulgui equiparar les illes en aquest sentit, però nosaltres pensam que s'hauria d'haver anunciat amb una certa antelació, tot i que pot crear certes reticències quant a la voluntat del Govern en la qüestió d'evitar discrepàncies o preocupacions entre el món esportiu de l'illa de Menorca respecte del d'Eivissa i del de Mallorca.

Com sap, estam rallant de l'Escola Balear de l'Esport, i nosaltres el que volem és que les accions i els programes que es desenvolupen a les illes siguin equiparables a totes les bandes.

Per altra banda, voldríem saber si aquesta implantació implica una col•laboració activa del Consell Insular de Menorca o si suposarà una acció directa i puntual del Govern de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA SENSE CARTERA (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President.

Les declaracions a què vostè es refereix es varen fer en el marc d'una visita de l'equip, en concret de la directora general d'Esports, a l'illa d'Eivissa, però això no lleva que, per descomptat, el projecte per a l'any que ve tengui previst obrir igualment un punt d'informació a Menorca; de fet, està previst en els pressuposts. Pensam que serà més adequat donar-hi publicitat una vegada els pressuposts s'hagin aprovat i es puguin començar a executar.

Respecte de la col·laboració que es mantindrà amb el Consell Insular de Menorca, pot comptar que hi haurà col·laboració en aquesta i en d'altres actuacions en matèria d'esports i en altres matèries.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 2774/99, de l'Hble Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a legalització de les drogues.

Passam a la pregunta número 3, la 2774/99, relativa a legalització de les drogues, que formula l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular. La Sra. Estaràs té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sr. President.

Aquesta és una pregunta que dirigesc al president del Govern, el qual no hi és, en aquesta sala, i de qui voldria recaptar l'opinió. Conec l'opinió sobre aquest tema de la Sra. Consellera sense cartera Fernanda Caro, però precisament la meua pregunta era si el president del Govern, el Sr. Antich, pensa el mateix que la consellera qui a unes jornades que es varen fer els dies 23, 24 i 25 de setembre, a les 21 hores, a la sala d'actes de la residència de les persones majors d'Artà, el títol de les jornades era Alternatives a la penalització de les drogues, que va organitzar Esquerra Unida-Els Verds i la Peña Xunga amb la col·laboració del govern balear, convendran amb mi que, com a mínim, és un poquet vistós que el Govern col·labori en un acte de partit, però bé, el Govern balear, a través de la Direcció General de Joventut, va col·laborar en aquestes jornades, i als mitjans de comunicació vàrem poder llegir que la consellera de Benestar Social, nonada, de Benestar Social així com els polítics que hi varen participar varen manifestar que estaven a favor de la legalització de les drogues. Varen participar en aquestes jornades joves d'Esquerra Unida, amb una ponència sobre perspectiva política de la despenalització; associacions d'Euzkadi, hi va haver molts participants del País Basc en relació amb models i propostes de despenalització i regulació, i el col·lectiu Haixix, qui ens va fer una breu història del cànnabis.

La meua pregunta és molt concreta, el president del Govern està en la mateixa línia que la consellera nonada sense cartera, potser qualche dia de Benestar Social, Sra. Fernanda Caro o, al contrari, té una opinió divergent.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. En nom del Govern, el Sr. Conseller de Presidència contestarà a la pregunta.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats.

Sra. Rosa Estaràs, la consellera Caro no s'ha pronunciat mai en nom del Govern respecte de la possible legalització de les drogues.

En segon lloc, li diré que la legalització de les drogues no és competència d'aquest Govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sr. President.

M'ha contestat el Sr. Garcies en nom del president del Govern. No sé si per aquí hi és el Sr. Diéguez, qui no sé si es recorda, quan feia debats, que deia *¿dónde está el presidente?, la pregunta va dirigida al presidente.*

En fi, em remetesc al que deia el Sr. Diéguez la passada legislatura.

Però sí que li diré, Sr. Conseller, que si vostè agafa l'*Última Hora* de dia 25 de setembre, dissabte, de 1999, titular: *"Artà, al consellera de Bienestar Social se muestra a favor de legalizar la droga"*.

La veritat, com que no sé si va anar a aquestes jornades com a Govern o com a partit, no sé si ho va dir com a Esquerra Unida, com a verda, com a Peña Xunga o si ho va dir com a consellera nonada sense cartera, no sé amb quin títol va fer aquesta declaració. El que és cert i segur és que els diaris recollien textualment: *"La consellera de Bienestar Social se muestra a favor de la legalización de la droga. Los políticos se mostraron a favor de la legalización de las drogas, aunque ello no quiera decir que estén a favor del consumo."*

Li diré, Sr. Conseller, que substitueix a aquest president que avui no hi és en aquesta cambra, que en el programa d'Esquerra Unida, crec recordar-ho, hi ha aquest punt.

Per tant, jo no discuteix si és competència o no d'aquest Govern, el que discuteix és que es varen fer aquestes declaracions, i no és boig el periodista que ho va escriure ni són bojos els mitjans de comunicació que ho varen recollir.

I els diré que, en aquest tema, és alarmant que vostès vagin fent declaracions d'aquest tipus, com és alarmant que vostès donin suport a actes de partit i justament que sigui a un dels partits que forma part del seu pacte d'esquerres. M'agradaria saber, si el Partit Popular fa un acte, si també hi donaran suport.

Com a mínim, li diré que fer aquestes declaracions alarma els joves, i em remetesc a unes declaracions que va fer Rojas Marcos a unes ponències al Projecte Home, en què deia: *"La sociedad que legaliza las drogas manda un mensaje"*

erróneo a los jóvenes. Usar drogas no es malo, usar drogas para evadirse de los conflictos, para ser feliz o estimularse es positivo. En segundo lugar, al legalizarse una sustancia, se vendería más pura, más accesible y barata, lo cual produciría un aumento en el consumo y se podría llegar a los niveles del consumo de alcohol y entonces tendríamos más problemas sanitarios, aumentaría la violencia en el hogar, accidentes de tráfico, etc." Per tant, abans de donar missatges, no sé si a títol de partit, de Penya Xunga o de Govern, pensin-s'ho dues vegades, perquè tenen l'obligació, vostès, de governar, de governar bé i de prevenir el consum de drogues.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President.

Sra. Estaràs, no es preocupi, que volem governar, i governar bé.

Després, dues puntualitzacions.

Primera, el president no és aquí perquè està fent tasques de representació de la nostra comunitat autònoma a la Fira Turística a Londres, com crec que també representants del seu grup són allà. Per tant, crec que estam fent un treball, tots, perquè el nostre turisme vagi endavant.

Per altra banda, en preocupa el seu to i la seva posició d'intentar ridiculitzar un problema tan greu com és el tema de les drogues en la joventut.

Em preocupa perquè no tot val, crec jo, per intentar fer oposició; jo mai no li puc retreure que la Sra. Cava de Llano, quan va defensar en el seu congrés a Madrid uns temes pareguts, de debat, dins el PP, de debat dins el PP, perquè s'estudiàs la possible legalització de determinades drogues, devia anar en la mateixa línia que determinats membres d'aquest Govern poden pensar o poden posar a debat en aquesta societat, perquè crec que és un problema greu, el qual, a més, avui surt en els mitjans de comunicació, perquè només parlam de les drogues a legalitzar, i hi tenim drogues que són legals, que són legals, que són reconegudes per tothom, que són legals, de les quals es fa un consum molt elevat, i aquest Govern sí que està preocupat tant per unes com per les altres; a més, aquest Govern sí que està preocupat que aquest debat estigui en la societat, per què?, perquè intentem millorar fórmules que fins ara s'han donat i que, per ventura, no han donat resultat, i, per ventura a través de les nostres oposicions i els nostres debats, podem trobar fórmules per millorar la situació en què es poden trobar aquests joves, a l'edat juvenil, perquè no s'introdueixin ni en el consum d'unes drogues, de les que són legals o de les que es diu que són legals, ni en el de les que estan pendents de legalitzar.

Per tant, crec, Sra. Estaràs, que si vol aquest debat, el podem fer, però no intenti ridiculitzar temes tan greus per a la nostra

joventut i tan importants, perquè hi ha tants tècnics que els estudien, hi ha molts tècnics que els estudien, i, a més, crec que hi ha aportacions de gent del seu partit que també pens, com he dit, la Sra. Cava de Llano, que, per ventura, hi pot haver determinades drogues, seria bo i convenient, que es poguessin donar com a sistema per millorar la nostra joventut, que es poguessin donar sota recepta, sota determinades fórmules.

Per tant, li deman que no ridiculitzi això.

Vostè sap que no és competència nostra la legalització, però sí que és competència nostra que hi hagi aquest debat i sí que és competència nostra que es tiri un debat i que es millorin les circumstàncies de tota aqueix joventut.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, por alusiones claras, directas.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, usted no ha sido aludido, ha sido mencionado, algo que debe de constar en el *Diario de Sesiones*, por tanto, no le daré la palabra por alusiones, porque no se pueden considerar alusiones.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Son sinónimos, Sr. Presidente.

(Rialles)

I.4) Pregunta RGE núm. 3071/99, de l'Hble Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprovació de la Llei de mesures cautelars i

d'emergència relatives a l'ordenació del territori i l'urbanisme de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 4, 3071/99, relativa a aprovació de la Llei de mesures cautelars i d'emergència relatives a l'ordenació del territori i urbanisme de les Illes Balears, que formula l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, qui té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Queda formulada amb els seus propis termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern, Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats.

Li diré, al Sr. Huguet, que aquesta llei va ser publicada dins el temps normal que es publiquen i que es venien publicant les lleis per part del butlletí, per part del treball que feia el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

I li diré que això no ens satisfà, no ens satisfà que s'hagin de menester sis dies perquè s'hagi de publicar en el butlletí oficial una llei. Nosaltres ja hem anat millorant això, i la segona llei ja no va tardar ni un dia, però la maquinària amb què ens havíem trobat era la maquinària que hi havia, i la maquinària que hi havia duia i ens donava lloc a aquests retards.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Diputat. Vol intervenir?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President.

Tanta sort que diu que, aquest retard, no el satisfà, però jo tenc una altra cronologia sobre aquest fet. La cronologia comença dia 21 de setembre; arribam a dia 28 de setembre, quan hi ha el debat i l'aprovació, i a partir d'aquí començam a comptar; vostè ha comptat des del dia que la signa el president, i el president la signa dia 6 d'octubre, i de dia 6 d'octubre a dia 12 d'octubre va una setmana gairebé, 6 dies, per ser més exacte; és a dir, que la tardança de la publicació d'una llei tan important, segons vostès, com és aquesta, tan extremadament urgent, tan necessària, tan vital, fa que hi hagi 12 dies entre i entre, des de l'aprovació pel Parlament fins a la publicació, per tant, no entra en vigor aquesta llei i l'efecte d'aquestes mesures cautelars fins 15 dies, 13 dies després de ser aprovada per aquesta cambra, i açò té un nom, el nom és incompetència en una llei que és de caràcter extraordinari, que és caràcter urgent.

El que vostè diu és una publicació d'una llei de caràcter ordinari, que té un tràmit ordinari, que no hi ha hagut lectures úniques, que no hi ha hagut un procés d'urgència, és a dir, Sr. Garcias, en aquesta llei, si vostès haguessin fet cas de fer la

tramitació via delegació dins comissió, ens hauríem evitat una sèrie de crítiques que s'han fet a aquesta llei, que siguin, potser, un monument a una norma jurídica de despropòsits, de mala interpretació i que, fins i tot, socis de govern i que donen suport a aquest Govern ho van denunciar en el darrer debat de l'estat.

Miri, jo entenc que, en un moment determinat, equivocar-se és humà, insistir en les equivocacions és un tant diabòlic, com deia sant Agustí. Per tant, jo l'anim, a vostè, com a responsable d'aquestes relacions institucionals, que millori aquests canals, que millori tot el procés de tramitació i que, per favor, rectifiqui, rectifiqui, perquè, si no, la pregunta que vam fer en el debat de lectura única, sobre qui era el personatge, molt conegut del Govern, prest tindrà nom i llinatges.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats.

La veritat, Sr. Huguet, em preocupa, i em preocupa perquè no li passen informació els seus companys que abans formaven part del Govern, supòs que vostè estava de president i no sabia com anava això, però li puc llegir totes les lleis de l'any 99, i perquè no anam més enrera, totes les lleis de l'any 99, les llegiré, perquè crec que la cambra ho ha de saber.

La Llei 1/99 va tenir entrada en la mateixa data que vostè ha dit, que era la data d'entrada per part del president, dia 17 de març del 99, i es va publicar dia 25, 7 dies.

La Llei 2/99 va entrar dia 24 del mes de març i es va publicar dia 1 d'abril, vuit dies.

La Llei 3/99 va tenir entrada dia 31 de març del 99 i es va publicar dia 10 d'abril del 99, 10 dies.

La Llei 4, dia 31 de març del 99, 10 dies.

La Llei 5, dia 31 de març del 99, 10 dies.

La Llei 6/99, que era la de les DOT, la important llei de les DOT, va tenir entrada dia 3 d'abril del 99 i es va publicar dia 17 d'abril del 99, 14 dies, 14 dies.

La Llei 7/99, de dia 8 d'abril del 99, es va publicar dia 20 d'abril del 99, 12 dies.

I la Llei 8/99 va tenir entrada dia 12 d'abril del 99, dia 24 d'abril del 99, 12 dies més.

La llei que dins aquest any ha estat menys temps des de la signatura del president fins a la publicació ha estat la primera llei que hi va dur el nou Govern, la Llei 9 del 99, que va entrar dia 6 i es va publicar dia 12, i la segona llei, la segona llei que va fer aquest Govern... Perdonau, el decret que vàrem fer de moratòria es va publicar l'endemà.

Què vull dir amb això?, jo el que dic és que vostès no poden donar lliçons d'aquest tema. Jo li he dit abans que nosaltres volfem millorar el sistema, perquè el sistema que

vostès tenien era un sistema que no donava cap servei als ciutadans ni donava cap seguretat als ciutadans. Ara, nosaltres el canviem i el milloram, la primera prova d'això és que en allò que vostès han dit tant i han manifestat tant que era un error nostre vàrem emprar menys temps que el que empraven vostès en totes les lleis del 99, i no els trec les del 98, perquè seria escandalós.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I.5) Pregunta RGE núm. 3076/99, de l'Hble Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quota lletera per a les Balears.

Passam a la cinquena pregunta, la 3076/99, relativa a quota lletera per a Balears, que formula l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular. El Sr. Font té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President.

Intentaré millorar el sistema de la meua pregunta i intentaré que el dia mundial de la tolerància entre el conseller i aquest diputat que discuteixen sobre la llet sigui una qüestió de conversa i de poder millorar i aclarir segons quines qüestions.

Vostè va anunciar fa bastants mesos que, en el repartiment de quota lletera que es faria de l'Agenda 2000, miraria que el fet insular s'hi veies reflectit, no tan sols ho va anunciar a la premsa sinó també a comunicats per part del Govern, per Internet, hi figura.

I jo li formul aquesta pregunta perquè tots sabem que partíem, maldament venguí un poc tard, perquè tots ja sabem quin és el resultat, però tots partíem d'uns 500, 550 milions de quilos de repartiment, i supòs que vostè sap el que havia demanat l'anterior conseller i quina era la seva pretensió. Jo sé quin és el resultat final, però, quina era la seva pretensió de quota lletera d'aquest repartiment perquè realment s'hi veies reflectit el fet insular?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. El conseller d'Agricultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Joan Mayol i Serra):

Sr. Diputat, perdoni que li doni l'esquena però crec que he de parlar cap a la presidència.

Per tal d'acudir a les negociacions conjuntes de totes les comunitats autònomes i el ministeri en relació amb la quota lletera, es va connectar amb totes les organitzacions agràries i de productors per quantificar les peticions que hi havia del sector. El resultat de prospecció va ser que hi havia una demanda total de 19.000 tones, amb la circumstància que un sol productor demanava 2.000 tones i que aquest mateix productor n'havia venut fora de la CAIB, per la qual cosa era inviable que aconseguís quota de la reserva nacional, ja que qui n'ha venut fora no hi poden optar aquí.

Així i tot, les negociacions amb el ministeri, que varen ser especialment llargues i complexes, els secretaris generals tècnics sortien del ministeri a les sis del matí del dissabte dia 24 i els consellers en vàrem sortir a la una de la nit de dia 26, i vàrem obtenir 8.800 tones en total. Crec que aconseguir 8.800 tones per a una demanda de 9.000 és molt satisfactori.

Per tant, emmarcat això dins el conjunt de temes que es debaten en aquesta reunió, nosaltres en vàrem sortir bastant satisfets.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Font, vol intervenir?

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. Senyores diputades i senyors diputats.

Jo el que volia reflectir amb aquesta pregunta és que, en aquest cas, no hem millorat el sistema, no hem millorat ni hem mantengut la quota que nosaltres teníem a nivell nacional. És a dir, el fons que es repartia era de 550 milions de quilograms, i de passada es va tirar mà d'un fons de reserva, pel qual es va ampliar 61.669.000 quilos més de llet, i el que seria la quota lletera que tenia Balears a la resta d'Espanya anteriorment era l'1'9% de la quota nacional, per tant, el que a nosaltres ens corresponia com a quota lletera, maldament els 8.800.000 quilos li puguin donar solució, i de la forma que anam, jo crec que menys i tot, de la forma que anam, crec que menys i tot, però la quota que tocava que tengués Balears per mantenir l'1'9% de la quota nacional era d'11.621.000 quilos.

Jo l'únic que vull que quedi clar és que hem perdut quota nacional, i això és un fet. De l'1'9% hem passat a l'1'438%. Hem perdut quota, i en aquest cas no ha millorat el sistema. Jo el que desig és que amb aqueixes 8.800 tones siguem capaços de resoldre els problemes que té el sector lleter, i ens tindrà per ajudar-li en això, Sr. Conseller. I que quedi clar que cada vegada que parlam del tema de la llet no és per posar-li bastons a les seves rodes, a l'inrevés, quan parlam del tema de la llet és per intentar donar i dir a la societat el que sentim, però, en tot cas, agafi la nostra ajuda, si és necessari, i que hem perdut quota i Balears, en aquest moment, té menys quota que la passada legislatura.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Joan Mayol i Serra):

Gràcies, Sr. Font. Jo li agrairia, a més, que, quan parlem del tema lleter, no hi posi pals a les rodes, però que quan escrivim del sector lleter, tampoc no n'hi posi. Bé és una broma.

Miri, l'oferta del ministeri era de 7.153 tones. Aquesta oferta va ser millorada a la negociació dels secretaris generals i vàrem arribar a les 8.800 tones, i a la reunió de consellers vàrem arribar a 8.800 tones. Per tant, hem millorat moltíssim l'oferta que el ministeri ens feia.

Naturalment, la negociació no era únicament de quota lletera, en la negociació hi havia també la negociació de superfície de vinya, en què, en aquest cas, vàrem passar de 15 hectàrees oferides pel ministeri a 100 hectàrees, un increment del 666%, i també vàrem obtenir el reconeixement explícit de la insularitat en la producció de carn de vací, la qual ha quedat fixada en 6.338 unitats per a l'any 2003, cosa que millora moltíssim la proporció que ens correspondria i, sobretot, amb l'expansió que el sector ha de tenir en els pròxims anys, perquè a la península es construeixen moltíssims engreixadors de centenars d'animals.

En conseqüència, crec que vàrem obtenir, evidentment no una victòria a tots els fronts, però sí una victòria global en el tema de negociació, i justament li puc assegurar que ho va ser en relació amb el tema d'insularitat, reconegut pel ministeri.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 3282/99, de l'Hble Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció d'un conservatori de música de grau mitjà.

Passam a la pregunta número 6, relativa a construcció d'un conservatori de música de grau mitjà, que formula el diputat del Grup Parlamentari Popular Hble. Sr. Joan Marí i Tur.

Record als dos intervinents en aquesta pregunta que, per favor, es ceneixin al temps marcat, que és de 5 minuts.

Té la paraula el Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President, per recordar-nos Gracián.

Dit això, més clar impossible. Té previst el Govern de les Illes Balears construir a Eivissa un conservatori de música de grau mitjà?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Sr. Conseller d'Educació, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President.

Aquesta pregunta la podria respondre, Sr. Marí, amb un termes semblants a la que va formular fa una quinzena de dies el diputat Sr. Pere Rotger, però vostè i Eivissa, lògicament, es mereixen una mica més de resposta detallada.

Jo li he de dir que, en aquest moment, ja he visitat l'extensió del conservatori que hi ha a Eivissa. He parlat llargament amb la seva directora. Així mateix, hem parlat amb la regidora de Cultura de l'Ajuntament d'Eivissa, amb la Sra. Lurdes Costa; també hem parlat amb la consellera de Cultura del Consell d'Eivissa, Fanny Marí, i també, així mateix, hem parlat, paral·lelament, amb responsables de gestió cultural de Menorca, però encara en aquest moment no estam en condicions de respondre la seva pregunta en un sentit rotund, ni cap a un vent ni cap a l'altre.

Recordi allò que vaig dir al Sr. Rotger fa unes setmanes en referència a Inca. En aquest moment la conselleria està preparant un pla d'ordenació dels ensenyaments musicals a les Illes Balears i hi estam fent feina, acumulant dades, treballam en models que s'han establerts a altres comunitats autònomes, parlam amb persones rellevants que coneixen el món de l'educació musical, ens reunirem tantes vegades com faci falta amb el professorat del conservatori.

De totes aquestes tasques, se'n derivarà el pla abans esmentat, el qual jo ja m'he compromès públicament a principi de l'any que ve o a final d'enguany a una sessió de la Comissió d'Educació i Cultura d'aquest Parlament. Llavors serà el moment de la resposta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Marí, vol intervenir?

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President.

Gràcies, Sr. Conseller, per aquesta explicació, però jo no li demanava si havia parlat amb la Sra. Regidora de Cultura ni si havia parlat amb la consellera de Cultura, ni amb la Sra. Lina Buffí, jo li demanava molt claríssimament si pensa construir el Govern de les Illes Balears un conservatori a Eivissa, i vostè, Sr. Conseller, darrerament em va acusar de ser insularista, és que, a vegades, a aquells que som de les illes petites, no ens queda mes remei que, com a al·lots petits, mirar el que té el veí i el que ens falta a nosaltres.

No li recordaré tot allò que ens separa, ens separa en diferència d'infraestructures. i jo no dubt que vostè farà tot el que podrà perquè el conservatori d'Eivissa pugui tenir unes condicions dignes, perquè ja sé que el que és més fàcil per a tots vostès, almanco per a alguns, és donar les culpes a l'anterior Govern, i tanta sort que, amb la visita que vostè va fer al conservatori, que vaig veure que visitava les goteres, no va donar la culpa al Govern que aquell dia o el dia abans hagués plogut, per no poder fer realitat allò de "*piove, porco governo*" del PP.

Supòs que a la propera compareixença de la setmana que ve, que tornarem a insistir sobre aquest tema, com està la situació de l'educació musical a les illes menors, vostè tal vegada podrà donar alguna altra informació i, sobretot, posar una data perquè aquest edifici que va fer el Consell Insular, on hi ha l'Escola de Turisme, el Conservatori de música, la UNED i l'auditori i la biblioteca, pugui veure's una mica descongestionat i el Govern, el Govern d'aquesta comunitat autònoma, pugui fer inversions a les illes menors amb el tant per cent -ja ens conformaríem- en què les mateixes instal·lacions s'han fet a l'illa major.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Educació té la paraula per tancar.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Marí, la seva intervenció ha tengut dues parts. De la segona part, me n'oblidaré, en aquests moments, perquè crec que seria reproduir debats que ja es varen produir en el moment de la compareixença i estic segur que vostè hi continuarà insistint durant tota la legislatura. Per tant jo, en una economia d'estalvi de temps, ho deixaré de banda.

Respecte a la primera qüestió, que per què li he explicat amb qui havia parlat, li he explicat per una raó molt senzilla, i és que aquest conseller vol prendre les decisions després d'haver parlat amb molta gent i després d'haver fet acumulació de dades i d'informació al màxim nivell, i després és quan prendrà les decisions. Simplement li he volgut exposar el nostre mètode de feina i, evidentment, no ens trobarà en decisions improvisades, ràpides, que després poden no ser suficientment rigoroses, que és allò que desitjam a l'hora de prendre decisions els responsables de la Conselleria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vull agrair als dos intervinents que han emprat quatre minuts, 58 segons, la qual cosa vol dir que encara tenien dos segons més, en aquest cas, positius.

I.7) Pregunta RGE núm. 3602/99, de l'Hble Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència de personal docent d'institucions penitenciàries.

I passam a la pregunta número 7, relativa a transferències de personal docent d'Administracions penitenciàries, que formula el diputat del Grup Parlamentari Socialista, Hble. Sr. Andreu Crespí i Plaza. Té la paraula el Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Sembla ser que el Govern de l'Estat té la intenció de transferir el personal docent, educatiu, de les Administracions penitenciàries. Lògicament, quan es fa una transferència, fins ara s'ha fet atenent allò que es diu el cost efectiu, és a dir, es transfereix allò que existeix. Aquest sistema, que és lògic fins a cert punt, no és adequat quan allò que es transfereix és una cosa que està canviant. Aquí transferim part d'un sistema educatiu, una part molt petita d'un sistema educatiu, que està canviant, que introdueix un nivell nou previst a la LOGSE. Segona, a una presó que també està canviant, que pràcticament ha duplicat el nombre de persones ateses dins aquesta institució. Per tant, nosaltres el que voldríem saber és si la Conselleria pensa admetre la transferència basada en el cost efectiu o si, al contrari, pensa fer una contraproposta a l'Administració de l'Estat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Crespí, efectivament dia 28 de setembre representants de la Conselleria d'Educació, concretament el secretari general tècnic i el director general de Personal, acompanyats també pel director general de Relacions amb el Parlament, acudiren a una reunió convocats pel Ministeri d'Administracions Públiques. El Ministeri d'Administracions Públiques té interès en què es produeixi la transferència d'aquest personal docent d'administracions penitenciàries, i aleshores va plantejar a la Conselleria una proposta que era traspassar cinc professors d'EGB, quatre a Mallorca i un a Eivissa, amb un cost efectiu total de 18.504.892 exactament.

Aquesta proposta, a la Conselleria, ens sembla absolutament inacceptable i argumentaré les raons: és una proposta insuficient perquè oblida tota una sèrie de coses que vostè, d'alguna manera, ja ha esmentat. Aquest personal que es vol traspassar és absolutament insuficient ja ara; pensem que si s'acceptàssim la transferència talment com es proposa, la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, en qüestió de molt poc temps, probablement hauria de duplicar o, fins i tot, triplicar la inversió en personal docent al centre penitenciari. Pensem que la presó actual té 800 reclusos, pròximament en tindrà 1.200, i té una cabuda final de 2.000.

El personal docent que en aquests moments té assignada la presó correspon a una presó de 500 reclusos, però és que, a més a més, segons informacions directes del director i el subdirector

de la presó, amb els quals hem parlat, per a l'any que ve ja hi ha una previsió d'haver de duplicar el personal que atengui dues coses molt concretes com són alfabetització i neoelectors, però a més a més la previsió lògica és imaginar que en qüestió de dos, tres cursos, a la presó de Palma s'hagi d'oferir la possibilitat als reclusos de cursar Ensenyança Secundària Obligatòria i, evidentment, s'ha d'ampliar considerablement l'oferta de cicles formatius per tal que puguin rehabilitar-se professionalment i preparar-se professionalment aquests reclusos. Això, lògicament, representaria un cost, com a mínim, que és tres vegades superior als 18.000 milions de pessetes, als 18 milions de pessetes que ens volen proposar.

Què farà la Conselleria? La Conselleria, com ha dit vostè, farà una contraproposta que impliqui no tan sols incrementar el que són les necessitats d'aquest moment, sinó un calendari de necessitats a solucionar els propers anys amb la seva corresponent quantificació econòmica. Si el Ministeri d'Administracions Públiques accepta bàsicament la nostra contraproposta, aleshores serà possible la transferència, i la veritat és que seria una llàstima que no fos possible la transferència, perquè parlant amb el director i el subdirector, ens varen insistir una vegada i una altra que seria molt positiu per als presos que aquestes transferències es produïssin, perquè se'ls podria oferir una oferta formativa molt més adient amb l'entorn socioeconòmic de l'illa, i no mòduls formatius que vénen a vegades prefabricats amb una mentalitat centralista i poden no tenir res a veure amb la realitat socioeconòmica de les nostres illes.

D'altra banda creim que hi ha un fet objectiu que posa en evidència que aquestes previsions que nosaltres feim concorden amb les previsions que va fer l'Administració penitenciària quan va concebre el centre que ja està en funcionament. El centre que està en funcionament té una aula a cada mòdul, i en el mòdul central té ni més ni manco que deu aules. Evidentment això vol dir que qui va encarregar la construcció de la presó ja tenia previst que l'increment d'oferta formativa s'augmentaria considerablement. Estam disposats a augmentar-la però no estam disposats a haver-la de pagar íntegrament nosaltres i fent el Ministeri d'Administracions Públiques un gran negoci amb la transferència. Ràpidament els enviarem la contraproposta i esperarem notícies seves.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Crespí, vol intervenir?

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, gràcies. Em satisfà la seva resposta, Sr. Conseller. Evidentment quan es va dissenyar la presó es va pensar en què una de les formes d'insertar socialment els presos, perquè creim que hi ha d'haver una voluntat redemptora cap a aquestes persones, era la formació, la possibilitat d'insertar-se després laboralment, i naturalment això, tots sabem els problemes que hi va haver a la posada en marxa d'aquesta presó en tema de capítol I, educació és una d'elles, i per tant nosaltres li donarem el nostre suport en l'exigència que aquesta transferència es faci per poder donar una oferta formativa adient als presos. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller, vol contestar? No? Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 3603/99, de l'Hble Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris per a la contractació de personal que empra l'Ibatur.

Passam a la vuitena pregunta, que està ajornada en temps i forma per absència del conseller de Turisme.

I.9) Pregunta RGE núm. 3604/99, de l'Hble Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència de professors de religió de primària.

Pregunta número 9, 3604, relativa a transferència de professors de religió de primària, que formula el diputat del Grup Parlamentari Socialista Hble. Sr. Andreu Crespí i Plaza, que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies. També sembla lògic que l'Administració central vulgui transferir tot allò que té relació amb el sistema educatiu. Ja es va produir la transferència dels professors de religió a l'educació secundària, els antics batxillerats i formació professional, que aquests eren uns funcionaris amb característiques d'interins i que, per tant, tenien clar quina era la seva retribució i, sobretot, el seu sistema de Seguretat Social. No és així en el cas dels professors de primària. La situació laboral dels professors de primària és una situació enormement complexa, enormement complexa, i jo demanaria al Sr. Conseller, que això depèn de les relacions entre l'Estat i la Conferència Episcopal, entre el finançament de l'Estat i l'Església Catòlica, i per tant que no s'acceptàs aquesta transferència fins que aquestes reivindicacions d'aquestes persones que treballen per fer efectiu el dret constitucional dels pares d'elegir la formació religiosa, idè almanco que no ens generi problemes de tipus laboral entre aquestes persones i l'Administració del Govern de la Comunitat Autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Crespí, efectivament també hi ha aquest tema plantejat. A la mateixa sessió de dia 28 de setembre i davant els mateixos interlocutors, el Ministeri va plantejar la transferència del personal que imparteix educació religiosa a primària. Aleshores, com vostè molt bé ha dit, el personal de secundària que imparteix religió ja està transferit; uns i altres enguany, per primera vegada i a conseqüència d'un acord establert entre el Ministeri d'Educació i la Santa Seu, tot aquest professorat passen a ser contractats laborals i l'Administració central té voluntat que es produeixi la transferència.

En principi els ensenyants de religió de primària encara no estan transferits a cap comunitat autònoma; per tant, és una cosa que està tot just fent els primers temptejos, relació Estat-comunitats autònomes. Ara bé, una mica com vostè ha dit i ampliant el tema, nosaltres, abans d'acceptar la transferència volem que s'aclareixin bàsicament dues qüestions. La primera qüestió és que aquest personal docent de religió té plantejada tota una sèrie de temes i de reivindicacions de tipus laboral, i aleshores nosaltres volem ser prudents i allò que no volem és que de les possibles conseqüències econòmiques que es derivin de la solució d'aquests plantejaments hagin d'anar a compte de la Comunitat Autònoma. Volem que l'Estat s'impliqui i hi hagi una clàusula, diríem, cautelar que, en cas que això generi més despesa, l'Estat assumirà aquesta despesa. I després hi ha una segona qüestió que també consideram que és important, que és que el nombre de professors de religió a educació primària és molt fluctuant d'un curs a l'altre; així, per exemple, sembla que en data de 15 de juliol d'enguany el seu cost era de 228 milions de pessetes, en canvi en data de 24 de setembre, o sigui, aquest curs, el seu cost és de 204 milions de pessetes; resulta que en un any ha baixat 24 milions de pessetes. Clar, allò que no voldríem nosaltres seria rebre la transferència amb cost efectiu del curs 99-2000 i que ens pogués succeir que el curs 2000-2001 altra volta experimentàs un creixement la partida necessària per donar cobertura a aquest personal de religió. Aleshores, crec que hem de proposar al Ministeri alguna fórmula que podria venir donada perquè el cost efectiu que es traspassàs pogués ser la mitjana dels darrers cursos per tal que això pot servir prospectivament per saber el cost que tindrà els cursos següents aquest personal de religió.

Aleshores, igualment com en el cas anterior, la Conselleria plantejarà una contraproposta en aquests termes, poc més poc menys, al Ministeri per tal que diguin si vénen a bé fer la transferència en els termes que nosaltres plantegem o, com a mínim, el màxim d'acostats als termes que nosaltres plantegem. Aquesta és la línia en la qual treballam, Sr. Diputat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Crespí, vol intervenir?

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, només per tancar la qüestió. Li he de dir que no només en aquest cas, en el cas dels professors de religió, tant de primària com de secundària, hi ha un problema que no hem tractat en aquest debat fins ara, que no només és econòmic, és de relació jeràrquica i disciplinària d'unes persones que fan feina dins el sistema educatiu, i de tot el que passi dins aquest sistema educatiu n'és responsable civil subsidiària l'Administració. Els professors, d'acord amb els acords entre l'Estat espanyol i la Santa Seu, són nomenats a proposta de l'ordinari del lloc, em sembla que diu exactament així, en una altra paraula, el bisbe, i que l'Administració educativa no té cap capacitat d'actuació respecte d'això. Això ha generat al llarg del temps conflictes, no diré enormement grossos, però sí conflictes, i crec que, ja que aquesta administració té capacitat d'acceptar aquestes persones crec que hauria de quedar clara també la seva relació estatutària entre aquest personal i els càrrecs orgànics dels centres educatius i la pròpia administració educativa, el seu règim disciplinari, etc., etc.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller d'Educació, breument, que el temps ja està excedit.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sí, serà un segon, Sr. President. Sr. Crespí, jo crec que el seu suggeriment és molt interessant i me l'he apuntat. Així i tot probablement podrem tenir la limitació d'aquest acord entre la Santa Seu i el Ministeri, que possiblement impedeixi que això que vostè proposa pugui ser viable. Així i tot jo crec que és un punt de vista molt interessant amb el qual jo coincidesc i repetesc que l'he apuntat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Faré ara recordatori, abans de la desena pregunta, de l'acord de la Mesa del Parlament segons el qual la utilització de mòbils en aquesta sala de Plenaris està desautoritzada.

I.10) Pregunta RGE núm. 3581/99, de l'Hble Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a augment de les inspeccions de treball.

Passam a la pregunta número 10, 3581, relativa a augment de les inspeccions de treball, que formula el diputat del Grup Parlamentari Socialista..., Grup Parlamentari del Partit Socialista de Mallorca-Entesa Nacionalista, Hble. Sr. Joan Bosco Gomila i Barber. Té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. En una visita del conseller de Treball i Formació a Menorca va anunciar l'interès de la seva conselleria per tal d'incrementar les inspeccions de treball en aquestes illes, i fins i tot s'apuntava la possibilitat d'inspectors permanents, tant a l'illa de Menorca com la d'Eivissa. Sabem que aquesta és una responsabilitat del Govern de l'Estat i per açò demanam en quina situació es troben o quines negociacions hi ha hagut entre el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat per augmentar aquestes inspeccions de treball.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Sr. Conseller de Treball, té la paraula per contestar.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sr. President. Fins ara el que ha passat és que la Conselleria s'ha adreçat al Ministeri de Treball per demanar una entrevista amb el ministre per parlar, entre altres qüestions, d'aquest tema de la inspecció. L'entrevista encara no ha estat concedida, però ens consta, com a mínim, que el Ministeri ja ha demanat un informe als serveis d'inspecció del Ministeri de les Illes Balears sobre la situació d'inspecció a les Balears.

La situació és realment preocupant, perquè si la ratio inspector-treballador en el conjunt de l'Estat espanyol és de 20.000 treballadors per inspector, a les Illes Balears estam en 32.000 treballadors per inspector, és a dir, pràcticament un 50% més o de major desatenció, i això es fa particularment sagnant a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera, on realment s'han "d'aclarir" amb una visita quinzenal de la inspecció que, evidentment, no pot atendre les necessitats de les nostres illes, i especialment amb una economia tan fragmentada com la de la nostra comunitat, basada tant en la petita empresa, que fa més difícil fins i tot una labor inspectora d'acord amb el mateix nombre de treballadors.

Jo esper que això sigui una reivindicació que aviat pugui ser atesa. Jo he demanat la col·laboració del Partit Popular en aquesta qüestió, ara he de parlar amb el Sr. Jaén Palacios d'aquest tema, i esper que entre tots puguem aconseguir en definitiva que les Illes Balears tinguin com a mínim un servei d'inspecció de treball tan digne com el del conjunt de l'Estat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Treball. Té la paraula..., el Sr. Gomila no vol intervenir? Idò aquesta pregunta estarà, d'aquesta manera, esgotada.

I.11) Pregunta RGE núm. 3708/99, de l'Hble Sr. Diputat Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a projecte de construcció d'una casa de vacances a Formentera per part de la Casa Balear a Santa Fe.

Pregunta número 11, 3708, relativa al projecte de construcció d'una casa de vacances a Formentera per part de la Casa Balear de Santa Fe, que formula el diputat del Grup Parlamentari Mixt, -encara que en el seguiment posa Socialista, ha incrementat molt el grup, avui- Sr. Santiago Ferrer Costa. Té la paraula el Sr. Santiago Ferrer.

EL SR. FERRER I COSTA:

Gràcies, Sr. President. A l'ordre del dia que jo tenc m'identifica bé com a Grup Parlamentari Mixt, amb la qual cosa només estaria erroni a un lloc. Bé, donaria la pregunta per formulada tal com està en aquest ordre del dia. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrer. El representant del Govern, Sr. Conseller de Presidència, té la paraula per contestar.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Ferrer, l'únic que em cal dir-li és que, una vegada mirats tots els expedients a la Conselleria, hem pogut comprovar que no existeix cap projecte de casa de vacances a Formentera o, millor dit, no existeix cap projecte subvencionat per part d'aquesta conselleria, i l'únic coneixement que tenim són les manifestacions que es varen fer a premsa per part de la presidenta de la Casa Balear de Santa Fe i les altres manifestacions que varen fer-se, també, al Senat. Nosaltres no tenim coneixement que existeixi cap projecte de construcció, i manco que aquest projecte pugui estar subvencionat pel Govern balear. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Ferrer, té la paraula.

EL SR. FERRER I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. Bé, només hauré de dir que és estrany, perquè estam parlant d'entitats com són aquests casals balears que no tenen recursos per poder finançar aquestes cases. M'estranya moltíssim perquè fins i tot l'any passat el Govern balear va haver de pagar la reconstrucció d'un casal, concretament el de Santa Fe, perquè una riuada l'havia fet malbé. Llavors l'estranyesa quan molts d'associats a aquell centre, empadronats a les darreres eleccions municipals i autonòmiques a la nostra illa van justificar aquest empadronament, que en principi sembla que no s'ajusta massa a allò que diu l'Ordre ministerial del 96, on parla d'aquesta gent resident a l'estranger, del cens especial de residents absents, el justificaren dient que volien comprar una residència a la nostra illa, i em pareixia poc probable que qualcú sense recursos pugui comprar una residència, no ja una casa, una residència, amb el concepte ample que això indica en un lloc que, per la manca d'espai evident, els preus són altíssims. Llavors la nostra, no diré preocupació, però sí voler saber si aquest govern, el que tenim ara o l'anterior, havia fet algun tipus de compromís que, pel que vostè em diu, no surten els papers. Ho deixarem així.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Ferrer, li he de dir que l'estranyesa que vostè diu, jo també la tenc, les notícies són les que coneixem i a més li puc assegurar que aquest govern en cap moment ha pensat i ha tengut en els seus projectes poder subvencionar construccions de cases de vacances per a cases balears a l'exterior. Crec jo que, a més, aquesta política que s'havia estat fent fins aquest moment d'anar fins i tot a la construcció d'edificis a l'exterior, nosaltres ens la volem replantejar; ara imagini que és per fer cases de vacances, ja ni pensar-ho, i sí que m'hagués preocupat si a més s'hagués donat aquesta possibilitat o hagués existit qualche tipus de compromís per part d'aquest govern, perquè crec que dins les seves competències no té cap motiu, crec, que haguem de construir seus o residències de vacances a les nostres illes per als ciutadans que estan a l'exterior. Amb això li vull repetir que dins el nostre govern no pensam, en cap cas, dur aquesta política i estam revisant la política de construir centres a fora, també cases balears.

Crec que una política més adequada és ajudar a tots aquests centres, a aquestes cases balears, ajudar-les en el possible, però que ells també hagin d'haver d'aportar qualche cosa i que també puguin ajudar-se ells mateixos, que cerquin finançació per a la construcció d'aquestes cases. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 3284/99, de l'Hble Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finalitat social del fons per a inversions mediambientals de l'ecotaxa.

Passam a la pregunta número 12, 3284, relativa a la finalitat social del fons per a inversions mediambientals i de l'ecotaxa, que formula el diputat del Grup Parlamentari Popular, Hble. Sr. Joan Flaquer i Riutort, que té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en el passat debat de política general el president d'aquesta comunitat va fer ús d'un símil viari per descriure l'estat d'aquesta comunitat autònoma. Efectivament parlava de dues vies: una via ràpida, de certa rapidesa, fins i tot, i perillosa, i una via lenta que s'havia d'anar cuidant i que s'havia d'anar millorant, on ell incorporava i incloïa tots els temes referits al benestar social, totes aquelles qüestions, en definitiva, que fan referència a aspectes socials. A més a més moltes vegades s'ha parlat que el món turístic ha de tenir una especial cura i un especial esment de totes les circumstàncies que fan referència a la precarietat laboral, a la necessitat de donar una major estabilitat als contractes de treball vinculats al sector turístic.

El nostre portaveu en aquell debat de política general va fer referència, precisament, al fet que els recursos que es poguessin generar mitjançant el cànon ecoturístic es poguessin destinar a la creació d'un gran pla sociosanitari d'aquestes illes, és a dir, destinar-los a una finalitat social.

He de recordar també que, fins i tot abans, els mateixos sindicats varen reclamar d'aquest govern el fet que aquests recursos que vénen o que puguin venir dels fons d'inversions mediambientals puguin tenir una finalitat social.

Davant tot aquest preàmbul la pregunta és molt senzilla, i és demanar al conseller de Treball i Benestar Social si creu que aquests recursos que puguin venir d'aquests fons mediambientals o de l'ecotaxa o el cànon ecoturístic, han de tenir o no una finalitat social. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. El Sr. Conseller de Treball té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sr. President. Sr. Flaquer, estic content que em faci aquesta pregunta perquè jo crec que pot ajudar a centrar un debat que jo crec que és dels més interessants que tenim plantejats a la nostra comunitat: Què cap dins la famosa ecotaxa o impost ecoturístic? Jo crec que hi caben aquelles qüestions, no qualsevol cosa, lògicament, ni políticament ni jurídicament hi cabria qualsevol cosa, però sí aquelles qüestions que en definitiva constitueixen costos externs a l'activitat turística, és a dir, aquells costos de l'activitat turística que no estan en els balanços de les empreses però que repercuteixen sobre el conjunt de la societat, i d'això hi ha una percepció molt clara per part de tothom, del fet que hi ha un costos en matèria de recursos, de major sobreexplotació dels recursos, sobre el tema de les nostres infraestructures, i també hi ha uns costos de caràcter social, perquè efectivament el pes de l'economia turística es tradueix en temporalitat de l'ocupació, i la temporalitat de l'ocupació té uns costos socials evidents, no només en temes de prestacions per desocupació quan l'activitat cessa, sinó costos socials més amples que tot això.

I jo crec que tot això s'ha de contemplar quan es defineixi finalment el perfil d'allò que finalment ha d'entrar dins el conjunt de necessitats a atendre per part de la taxa ecoturística. Hi ha, efectivament, una proposta dels sindicats molt interessant, que no va en la línia de l'equipament sociosanitari, és a dir, l'equipament sociosanitari jo crec que molt dificultosament el podrem encaixar dins aquest concepte de cost extern a l'activitat turística, però sí que hi ha propostes sindicals que fan referència a allò social i que van a la incentivació de nous jaciments d'ocupació estable, precisament lligada a la gestió mediambiental, al reciclatge dels residus i, per tant, que encaixa bé, també, en la preocupació mediambiental lligada a la taxa turística.

Jo estic convençut, i en qualsevol cas és la meva posició personal, que quan el Govern defineixi finalment i dissenyi la taxa ecoturística, idè tendrà en compte aquest tipus de preocupacions i aquest tipus de qüestions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Flaquer, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, molt breument per agrair la resposta del conseller dins aquest -jo crec- debat constructiu i positiu en relació a les finalitats que hagin de tenir aquests nous recursos que pot tenir el Govern de la comunitat autònoma si efectivament s'implanta aquest cànon ecoturístic. M'agradaria, en qualsevol cas, que aquesta postura que avui manifesta, que jo vull entendre que és positiva en relació a les finalitats socials d'aquest cànon, que es mantenguin també en el futur, en el moment final de prendre aquesta decisió. Ens tindrà al seu costat, Sr. Conseller de Treball i Benestar Social, en aquest sentit, esperem que tenguí vostè la força suficient dins el seu govern per poder-ho aconseguir.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Treball, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo també estic encantadíssim del to constructiu d'aquesta pregunta. Jo crec que parlo d'una cosa que interessa molt a la gent, és a dir, sortia una enquesta, crec que fa uns dies, a un mitjà de comunicació que deia que el 70 i busques per cent de la població comprèn la necessitat d'una taxa d'aquestes característiques. Jo crec que està dins la societat que una economia tan marcada per l'activitat turística i que, a més, no té problemes de demanda de la seva oferta turística perquè hi ha una demanda sobrada, fins i tot, és normal que aprofiti aquesta activitat a través d'una forma impositiva per reduir els costos que després se socialitzen i, efectivament, hi ha d'haver qüestions mediambientals, hi ha d'haver qüestions que vagin en benefici de la qualitat de la nostra pròpia oferta turística i hi ha d'haver preocupacions socials, i la meua força dins el Consell de Govern -jo encara no he fet un pols amb la majoria dels seus membres, però vaja- la meua força és també la força de vostès, és a dir, de l'opinió pública, del conjunt del Parlament, dels mitjans de comunicació, d'aquests sindicats que fan propostes, de la societat que es vagi pronunciant al voltant d'aquest tema, aquesta és realment la força que al final s'haurà de considerar en presència i la que el Govern, esper que amb sabiduria, sabrà administrar i calibrar a l'hora de redactar finalment el projecte de taxa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Esgotam amb aquesta pregunta el torn de preguntes.

II.- Interpel·lació RGE núm. 2900/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a policia autonòmica.

I passam al punt número 2 de l'ordre del dia, que és la interpel·lació 2900 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la policia autonòmica. Té la paraula per defensar la interpel·lació presentada el Sr. Manuel Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. *President*, señoras y señores diputados. El conseller de Función Pública viene declarando en muchas ocasiones, en reiteradas ocasiones, que creará la policia autonómica. Hoy mismo, el diario *Última Hora* recoge unas declaraciones tuyas, a pesar de que un informe ya le advierte de que la vigilancia de edificios, la protección de los edificios, de las instalaciones que son propias de la comunidad, no constituyen una policia autonómica. El tema ha salido a debate, el conseller publicó un artículo hace tiempo, y por tanto es un tema de actualidad.

En el pacto de gobierno de izquierdas se indica, digo textualmente, "*es demandará al Ministerio de l'Interior l'assignació funcional d'unitats del Cos Nacional de Policia amb funcions de les policies autonòmiques*". Eso es lo que dice allá. Hay muchos más errores, porque equivocan hasta los artículos, pero en fin, sobre eso ya podremos en algún momento comentar. Yo creo que hay una gran confusión sobre este tema, y es una confusión que no ha salido por generación espontánea, sino que es una confusión que el conseller, yo no diré de forma voluntaria, porque no quiero hacer ningún juicio de valor, pero yo creo que esa confusión existe, y que ha contribuido a crearla, de forma voluntaria lo dudo, pero tal vez involuntariamente sí lo ha hecho.

¿Es posible una policia autonómica? Ésa es la pregunta a la cual el conseller ya ha contestado en muchas ocasiones. Yo creo que la cuestión hay que clarificarla. Se quiere la policia autonómica o se quiere -si me permiten la expresión, respetuosa- una guardia vaticana, es decir sin más funciones que la custodia de los edificios y las instalaciones, sin otras funciones que ésas. Qué funciones desempeñará esa policia autonómica, de qué medios dispondrá, qué recursos económicos tendrá asignados, son cuestiones que planteamos al conseller.

Y ya avanzo nuestra tesis, nuestra tesis es que no es posible crear la policia autonómica si antes no se reforma el Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares. No es posible. En el caso de que hablamos, de la seguridad pública y de la policia y funciones competenciales concurrentes, es una competencia exclusiva del Estado, pero muchas comunidades autónomas pueden tener competencia en ese campo, y por lo tanto es una competencia abierta a la colaboración. Parece, por tanto, que no hay ningún obstáculo a que se puedan crear las policias autonómicas, con carácter genera, luego vamos a especificar, y poner en funcionamiento por tanto ese propio cuerpo de policia. Pero si no hay impedimento, sí hay que tener en cuenta dos cosas: la primera, la previsión estatutaria; la segunda, las especificidades que se contemplan en la Ley orgánica de fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado. Esas dos cuestiones son previas a la creación.

Primera pregunta: ¿Dónde prevé nuestro estatuto la creación de la policía autonómica? El Sr. Alorda me mira y hace así, una expresión muy significativa, porque él enmendó el Estatuto en esta línea. La enmienda del Sr. Alorda no fue a buen fin porque ni ustedes, el Partido Socialista, pactado con el Partido Popular, aquí y en Madrid, no estamos por la policía autonómica en este momento. Por tanto, lo que sí ha sido posible, al menos estatutariamente, primer requisito, pues no pasó los controles normales en los acuerdos que hubo, y en los pactos, y en definitiva en la aprobación del Estatuto, pacto que yo supongo que debe permanecer en el tiempo, porque es un pacto que afecta a una cuestión muy importante. Otros estatutos sí tienen esa previsión, es verdad: País Vasco, Cataluña, Navarra, a través de su Ley de mejoramiento la tiene contemplada, y luego otros, Galicia por ejemplo también, el País Valenciano, Comunidad Valenciana y Canarias también lo tienen contemplado, pero no de esa forma tan específica como los otros.

La segunda cuestión a la que hacía referencia, a la Ley Orgánica 2/86. Esta norma regula un sistema plural de policía en tres niveles: el estatal, el autonómico y el local. Ahora bien, si a Estado, como decía el artículo 149 de la Constitución en uno de sus muchos apartados, el 1.29, le atribuye esa competencia exclusiva de seguridad, es cierto que eso es sin perjuicio de otras competencias que se reconozcan a las comunidades autónomas los propios estatutos, y por tanto deja abierta la facultad de la colaboración. Pero, ¿qué es lo que sucede aquí? Pues que hay tres niveles, tres escalas a las cuales debemos referirnos. Con carácter previo la ley orgánica que citaba, la verdad, llegó un poco tarde, hay que decirlo; ya existían policías autonómicas cuando la Ley se aprobó, en el 86, existía la policía en el País Vasco, existía en Cataluña, existía en Navarra. Pero esta ley distingue tres supuestos. En su preámbulo dice que por necesidad incorpora estas policías que ya existen, y distingue, como digo, tres niveles: el primero aquellas comunidades que tienen en sus estatutos una previsión concreta, solamente tres casos, que antes decía, País Vasco, Navarra y Cataluña; segundo comunidades autónomas que no prevén esa posibilidad, pero que tienen alguna apertura como (...) a otras cuestiones relativas; y tercero aquellas comunidades que no tienen nada, como la nuestra, que son prácticamente todas aquellas que accedieron por la vía del 143 a la autonomía.

El caso de los miqueletes en Guipúzcoa, el de los miñones en Vizcaya, ambas en el País Vasco, los *mossos d'esquadra* en Cataluña, y la policía foral de Navarra, que se remonta pues, no tanto como los *mossos d'esquadra*, que es anterior, pero se remonta a la policía de carreteras del año 29. Y estas tres quedaron configuradas porque la Ley las recogió.

En el segundo supuesto entraríamos en Galicia, en Andalucía, en Comunidad Valenciana y en Canarias, unas comunidades que accedieron a la autonomía por una vía distinta, el 151, o bien, caso de Canarias y Valencia, por el 150.2 de la Constitución, a raíz de unas leyes orgánicas, la Lotrava conocida, y la Lotraca, que afectaban la primera a Valencia y la segunda a Canarias, y les daba un nivel competencial prácticamente como las del 151.

Para estas comunidades autónomas el artículo 37, que ustedes citan muy mal en su pacto, que alguna vez esperamos que lo puedan corregir, establece que esas policías autonómicas se pueden crear, y les señala unas funciones expresas, las del 148, que ustedes citan también mal en el pacto para el gobierno de izquierda. Lo cierto es que ninguna de ellas hizo opción de esa posibilidad, ni Comunidad Valenciana, ni Galicia, ni Canarias, ni Andalucía han creado policías autonómicas en el sentido estricto y asimilable a lo que serían las comunidades autónomas que antes citábamos, las históricas, por llamarlas de alguna manera, excluyéndose a Galicia. Y han hecho un convenio con el Ministerio del Interior, para crear unas unidades del Cuerpo Nacional de Policía adscritas a funciones específicas. La verdad es que pueden hacer, además de lo que nosotros tenemos derecho, otras funciones parecidas, pero nunca serán equiparables a las funciones que antes señalaba en el País Vasco en concreto, que es el primer sitio de autonomía con una policía muy característica, tampoco en Cataluña, y tampoco como el de Navarra.

Nosotros aquí, nuestro estatuto, el artículo 10, el apartado 16 creo recordar, marca expresamente cuál es nuestra competencia exclusiva, dice "la vigilancia y la protección de edificios e instalaciones". Eso puede interpretarse como crear una policía autonómica, que es lo que usted viene interpretando. Para nosotros eso no es una policía autonómica, porque la policía autonómica tiene que tener otras muchas funciones, la función de policía judicial, la función prácticamente represiva que tiene cualquier policía, la función de inspección, etcétera, incluso funciones de seguridad, pero no ceñidas solamente a los edificios e instalaciones. Por tanto hay una posibilidad, y eso que usted propone no es una policía autonómica, porque además estarían incumpliendo los acuerdos con el Partido Popular. En Madrid desde luego su partido, en la subcomisión del Congreso de los Diputados que está estudiando este asunto tampoco está propicio a más policías autonómicas en este momento, y ésa es la realidad. Usted sigue empeñado en estudiar modelos, y habló del modelo catalán. Olvídense del modelo catalán. Usted les podrá cantar una milonga a los nacionalistas de izquierda, les podrá decir que usted va a crear una policía autonómica, pero eso no es una policía autonómica. Si lo que entendemos por esas funciones que estamos diciendo no es policía autonómica, usted la quiere llamar así, será su problema, pero eso no es una policía autonómica.

Sr. Conseller, yo creo que en estas cuestiones de seguridad pública, que son importantes, no hay que venir con grandes proyectos ni con grandes cosas. Usted debiera limitarse a ejercer sus competencias, que son las que tienen y no otras. Usted además nos viene diciendo en comparecencia en comisión, su primera comparecencia, que va a hacer estudios -yo creo que ya está todo estudiado-, y que va a proponer modelos catalán... Está todo estudiado, y por tanto no importa gastar más dinero en algo para lo cual no hay competencias.

delimita muy claramente lo que es una policia autonómica, delimita sus funciones. En los estatutos de autonomía, por decirlo de otra manera, hay tres niveles: el nivel vasco, catalán y navarro, en tema de policia, básicamente también con diferencias entre ellos, porque no es igual la policia autonoma vasca que la catalana, los *mossos d'esquadra*, ése sería un primer nivel. El segundo nivel, aquellas comunidades de la vía del 151, como es el caso de Galicia, o aquellas que contemplan en su estatuto la previsión de poder crear policia autonómica. Y en tercer lugar los estatutos que no tienen esa previsión. Para nuestro caso no es posible la policia autonómica, porque las funciones de vigilancia de los propios edificios y de las instalaciones, eso no es una policia autonómica. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Interior, en nom del Govern té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vaig dir que el tema de la policia autonòmica no era una qüestió senzilla, i que l'hem d'analitzar prèviament, analitzar prèviament tots els factors que hi intervenen. Igualment també vaig indicar que creia convenient esperar que s'haguessin celebrat les eleccions generals i es constituís el nou Govern de l'Estat, per tal que, amb independència del seu color polític, negociàssim el nostre projecte. Li vull fer una referència, respecte de la intervenció que m'ha precedit. Vostè fa el discurs des de Madrid cap a aquí, mentre que jo li faré un discurs de com creim que es construeix des d'aquesta part un model de comunitat, un model de país. Per tant em permetrà que l'esquema i la dialèctica que li apliqui sigui un altre. Per tant li vull dir que nosaltres hem començat a parlar que és necessari estudiar els diferents models que hi ha, perquè els territoris insulars i els límits són totalment artificials, siguin criteris de seguretat, i que resulta lògic impulsar actuacions policiaques conjuntes dins l'àmbit insular.

Com veuen, senyors diputats, ens trobam amb un tema prou important que s'ha de reflexionar molt, i que hem d'intentar d'arribar a acords amb tots els grups. Vull que quedi ben clar que he dit tots els grups, els que componen el Govern i els que estan a l'oposició, ja que crec que a tots ens preocupa, o ens hauria de preocupar, la seguretat i el desenvolupament autonòmic de les nostres illes. Perquè, com va dir el nostre president, per fer país no sobra ningú, tots, absolutament tots, som necessaris, el Govern tot sol no ho pot fer. Crec que d'aquesta frase vostès també n'haurien de prendre nota, i és la invitació que vaig realitzar l'altre dia d'una forma ben clara a la Comissió d'Assumptes Institucionals, i que pareix que vostès no han afrontat d'una forma correcta el rept.

Però ja que no ha estat possible esperar a després de març per parlar-ne, permeti'm fer-li un parell de reflexions: Fa més de mil

anys Plató ja definia la seguretat de la policia com a necessària per a la defensa dels drets i les llibertats públiques. El naixement dels models de policia té, com podran imaginar, senyors diputats i senyores, molta a veure amb l'evolució dels sistemes d'organització política, i sense cap tipus de dubte el paper que va jugar l'exèrcit dins el manteniment de l'ordre públic en molts de països fins fa molts pocs anys no es pot deixar de costat, tot i que als països més avançats aviat aparegueren dos models policials clarament diferenciats. Però abans de parlar d'aquests dos models, permeti'm fer una breu referència a figures històriques d'aquesta comunitat, els caps de guaita, el veguer, el siquier, i altres que si cercam als nostres arxius històrics els trobam com uns clars antecedents de les policies de les nostres illes. Per tant, no busquem referències fora del nostre marc del nostre país, que vostè aquí també té un marc i uns antecedents. Deixem la nostra terra per veure com són aquests dos models de policia que han arribat amb modificacions fins al nostres dies. El model francès és un model militar i centralista per abastar tot l'Estat. Per contra, el model anglès, del qual destacarem la Llei de policia metropolitana de 1829, on es crea una policia dependent de l'autoritat local, civil i sense armes. Per tant, ens trobam amb dos models clarament diferenciats, un centralista i militar, i l'altre local i civil. I mentrestant a Espanya, què passa? Ja s'ho poden imaginar. El segle XIX és un segle de molts de canvis polítics, i veurem aparèixer i desaparèixer la milícia nacional, i l'exèrcit tengué un fort protagonisme, a l'any 1844 es creà la Guàrdia Civil. El naixement de la policia civil va ser molt difícil, ja que la influència dels militars a dins l'Administració era molt forta i ho va dificultar. Així queda clar que hi havia dos nivells d'actuació estatal, un el Cuerpo General de Policia, i la policia urbana a les ciutats, i l'altra la Guàrdia Civil, que cobria la resta del territori. En un altre nivell de responsabilitat les policies municipals o locals, com els que hi ha actuals. També vull citar els casos dels *miñones* d'Àlaba, la policia foral de Navarra i els mossos d'esquadra de Barcelona que, sense tenir una forta implantació, serviren després com a excusa per posar en marxa les policies autonòmiques.

Amb aquestes breus pinzellades he volgut deixar quatre notes de com era el panorama policial fins a l'arribada de la Constitució de 1978, on a més de les forces i cossos de seguretat hi apareixia la policia autonòmica, en l'article 149.1.29, on diu que l'Estat té competència exclusiva en matèria de seguretat pública, sense perjudici de la creació de policies per les comunitats autònomes, sempre que el seu estatut ho estableix. I efectivament, el nostre estatut no en parla, però sí que ho fa la Llei de cossos i forces de seguretat, dins el títol tercer titulat -escoltí bé, Sr. Jaén-, titulat "de les policies de les comunitats autònomes", deixa ben clar que les comunitats que els estatuts no ofereixin la possibilitat de creació de la policia autonòmica podran realitzar les funcions de vigilància i conservació dels edificis i instal·lacions mitjançant firmes d'acords de cooperació amb l'Estat. També hi ha una sentència del Tribunal Constitucional que permet a la Junta d'Extremadura realitzar la vigilància mitjançant convenis amb la policia local. L'adscripció a cossos i forces de seguretat de l'Estat l'han realitzat altres comunitats. Galícia i València ho feren, i crearen unes juntes de seguretat per resoldre els problemes de coordinació. Però com molt bé diu el Sr. Fraga, aquests sistemes no funcionen. Sr. Fraga, Partit Popular; apunti per quan parli amb el Sr. Arenas.

El dijous passat podíem llegir als diaris com la comunitat d'Aragó també demana la policia pròpia de policia autonòmica, i el seu estatut, com vostès sabran, és

molt semblant al nostre. Per què Balears no pot créixer també amb més quotes d'autogovern? M'agradaria remarcar així mateix una idea clara: la Constitució Espanyola ha marcat un model d'Administració pública pluralista, i cada administració té les seves pròpies competències. I com molt bé diu el Sr. Bellver, supòs que sap que és un catedràtic de la Universitat Autònoma de Barcelona, destacat en estudis policials, diu "una administració que tenguí unes competències que no siguin sols formals necessita una administració policial que asseguri el compliment de les decisions administratives i polítiques, en cas d'incompliment o infracció per part del ciutadà". El director de la Guàrdia Civil en el discurs titulat "*La Guardia Civil ante los desafíos del futuro*" diu un parell de coses amb les quals estam completament d'acord: "resulta imprescindible iniciar una reflexió sobre la distribució de competències entre els diferents cossos de seguretat i policials del nostre país. No és una tasca que toqui a la Guàrdia Civil, però sí que en la mesura que ens afecta estam obligats a contribuir al debat. *Sería un error atrincherarnos en nuestras funciones, en abierta oposición y confrontación a este proceso. Lo que tenemos que hacer es consensuar un encaje de estos nuevos cuerpos y de este importante aumento en el número de policías, de forma tal que se produzca un reparto racional y ordenado de tareas y conseguimos alcanzar niveles de seguridad cada vez mayores para nuestros ciudadanos.*"

Avui Espanya té un dels models policials on el percentatge és més elevat. Jo no tindrè temps de treure-li uns esquemes que tenim, però li puc arribar a facilitar, i fer-li veure que no parlam d'incrementar, com d'una forma intencionada vostès han pretès, crear noves policies i per tant crear més funcionaris a partir de zero, sinó que ens preocupa el tema de la seguretat, i per tant el debat que estam plantejant és la necessària reconversió del model policial que evidentment s'ha de plantejar. Si entenem quin és el nostre estat en què vivim, i que és semblant al d'altres països, veurem que el model pel qual s'està apostant d'una forma clara dins el marc de la Unió Europea és un model de policia estat i de policia autonòmica.

Per tant li vull dir d'una forma clara que no es tracta de fer més policies, crear més places, sinó reconvertir-les, i que hi hagi una millor distribució, i en el seu funcionament, cercant un índex de seguretat acceptable per a tots els ciutadans d'aquestes illes. Crec que s'han d'estudiar les policies autonòmiques que actualment hi ha, veure per què el model galleg no funciona, veure si el model canari és possible transportar-lo aquí. Per cert, senyores i senyors diputats del PP, els sindicats de policies locals ens diuen que el model canari era el model que vostès volien aplicar. És veritat això?, o és que ara des de l'oposició no aclariran aquestes qüestions. Que en saben res, de tot això, o no?

Jo, en definitiva, i com que ja ha sortit el llum vermell, em permetran que els aclareixi dues qüestions, sense aplicar l'anècdota que vostè hi havia un error en l'article. El felicit, perquè el Partit Popular es veu que ja ha començat a saber com funciona la xarxa d'Internet, i via Internet ho hauran aconseguit, perquè l'altre dia en el debat de la comunitat deien que volien el pacte. El felicit, perquè veig que via xarxa ja ho haurà trobat, com així se li va dir des del Govern.

Però vostès fan un plantejament que definim quin tipus de policia volem. Jo d'una forma clara li diré la invitació pública que es va realitzar en la Comissió per part del Govern progressista, de fer un debat seriós amb vostès, i discutim quines són les necessitats, perquè no em val el que vostès diuen, sinó que li podria dir perfectament, i així es va enviar al Grup Popular, com vostès ho varen negar durant tot una legislatura a l'oposició, se'ls ha facilitat sense que ho demanassin tots els treballs i estudis que s'havien realitzat des de l'anterior Govern. I vostès després ens parlen de malbaratament de diners, on vostès varen amagar uns estudis, que els hem trobat de casualitat entre la pols, i els hem desterrat. A aquests estudis que vostès plantejaven, plantejaven un model de policia autonòmica que mai no varen donar explicacions, però sí que li puc dir que el model, i en la rèplica si vol li podré aprofundir més i li passaré notes personals que hi havia de càrrecs polítics de dins la Conselleria d'Interior de l'anterior Govern, al qual es feia una aposta ben clara per un model que pareix que no és el que vostè avui ha vengut a defensar aquí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Grups que vulguin intervenir per fixar posicions? Pel Grup Mixt, Sr. Ferrer, té la paraula.

EL SR. FERRER I COSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. No sé si puc parlar molt de policia autonòmica. Em sembla que més aviat he de demanar disculpes per anticipat per no saber abastament d'aquest tema, però sí que els puc dir que a Formentera hem passat un estiu difícil. M'explicaré, vull que quedi ben clar quina és la problemàtica de l'illa. Enguany la cobertura per part dels cossos i forces de seguretat de l'Estat havia estat molt baixa, gairebé inexistent; i hi ha hagut moments que sols teníem el cos de la policia local i sis guàrdies civils, concretament a mitjan d'agost, quan a Formentera hi romanen al voltant de 30.000 persones, i això vostès entendran que no pot ser, no és una situació sostenible. Hem avançat aquests darrers mesos posant ajuts a disposició dels joves de Formentera perquè es puguin fer municipals, però això és insuficient.

Senyores diputades, senyors diputats, necessitam els cossos i forces de seguretat de l'Estat més presents a l'illa de Formentera. I si el Govern central, si a Madrid no ens fan més cas, qualque cosa haurem de fer. Crec sens cap tipus de dubte que Espanya és dels estats on més membres d'aquests cossos hi ha; però Formentera una vegada més n'és l'excepció. Estam abandonats de la mà de Déu, i si en un futur la policia autonòmica ha de servir per acabar amb aquesta manca d'efectius, benvinguda sia.

No crec que sigui necessari crear noves places, però sí crec que és necessari negociar el model policial que volem per aquestes illes. I quan dic illes també em referesc a Formentera, no ho oblidin. Sé que l'anterior Govern del Partit Popular, en aquest famós estudi que aparegué quan el Sr. Costa contestà la pregunta parlamentària, havia previst que a Formentera hi hagués una brigada de policia autonòmica, encara que legalment, com molt bé ells han dit, i com molt bé ens recorda el Sr. Jaén ara mateix, això no era possible. Llavors jo m'ho he de demanar, senyores i senyors diputats del Partit Popular, si no era possible, per què hem gastat tants de diners en aquest estudi? Hem de ser seriosos, i no diguem que això no és possible. Si vostès han gastat tants de diners en un impossible, hi haurà d'haver algú que en fos responsable, o no? El contrari seria pensar que eren tots irresponsables, encara que tal vegada no és incompatible una cosa amb l'altra.

És hora de començar a fer realitats. Per tant, Sr. Conseller, partim de l'Estatut d'Autonomia i el que ens permet la Llei de cossos i forces de seguretat, però que això només sigui un punt de partida, i estudiem seriosament el model de policia que volem per a aquestes illes. No voldria per res que després de tres o quatre legislatures el Govern ens pugui treure un model que nosaltres pagàrem i que sigui impossible. Facin un estudi de realitats, de les policies que podem tenir i les que volem tenir. Els habitants de les illes ens ho agrairan, i els puc assegurar que els formentersers també. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrer. Pel Grup d'Esquerra Unida i Ecologista el Sr. Portella té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Qui m'ho havia de dir, fa vint anys, que intervindria vint anys després al Parlament de les Illes Balears defensant la creació de policia autonòmica. Jo crec que aquesta interpel·lació d'avui en lloc d'aclarir les qüestions que haurien de servir les interpel·lacions per aclarir-les, encara les enredaran més. Han sortit dues qüestions. Jo primer de tot vull dir que Esquerra Unida va defensar en la reforma de l'Estatut la possibilitat de reforma de l'Estatut per fer factible la creació de la policia autonòmica, i que per tant aquesta és la nostra posició política davant aquesta qüestió. Ham sortit dos temes jo crec que perfectament diferenciats, un tema és sobre si en el marc legal actual es pot parlar de policia autonòmica, i una altra qüestió és si és necessari o no revisar l'actual situació dels cossos i forces de seguretat al nostre territori, i que són dues qüestions lligades una amb l'altra, però diferents.

Jo he de dir que no podem parlar de policia autonòmica, que l'Estatut d'Autonomia -i en açò estic d'acord amb l'exposició primera que ha fet el portaveu del Grup Popular- no ens permet parlar de policia autonòmica, i és la realitat; que si la volem hem de reformar l'Estatut en aquest sentit. Una altra cosa és que puguem parlar de creació de convenis per adscriure cossos i forces de seguretat de l'Estat a serveis de la comunitat autònoma, que açò és un altre tema, i que açò pot ser l'embrió d'una futura policia autonòmica, però vist com a embrió i vist com a experiència, i en aquest sentit sí. Però també he de donar la raó al membre del Govern que ha intervingut, en el sentit que sí que fa falta revisar i fer una revisió del paper dels tres grans cossos de seguretat que actuen avui en aquest territori, com és la Policia Local, i la necessitat de coordinar i d'insularitzar l'actuació de la Policia Local com la de les forces de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional, o de la policia que té una altra adscripció, que açò sí que és necessari i que ja s'ha plantejat a molts de fòrums i que també és una idea bona del Govern plantejar-ho com a estudi i com a proposta de debat entre les forces polítiques.

Separant el que és una cosa del que és l'altra, crec que la posició d'Esquerra Unida en aquesta interpel·lació ha quedat prou clara i transparent.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Pel Grup PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President.

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, com apuntava ja el Sr. Jaén, el nostre grup ha mantingut durant aquests 20 anys profundes discrepàncies sobre el model policial, tant amb el PP com amb el PSOE, en concret pel que fa a les policies autonòmiques, un desencontre en què trob que, després de la intervenció del Sr. Costa, afortunadament acostam posicions, tant de bo que sigui per a bé.

Com s'ha recordat, el darrer gran debat en aquesta cambra sobre policia es va fer amb la reforma de l'Estatut, una reforma pactada a Madrid, com també ha reconegut el Sr. Jaén, entre PP i PSOE, i que lamentablement es va caracteritzar sobretot per allò que no feia, que era equiparar-nos a les comunitats històriques, a unes comunitats que feia 20 anys que tenien més competències reconegudes que les que va reconèixer aquell Estatut. Desgraciadament, com dic, la mateixa exposició de motius d'aquell Estatut així ho reconeixia.

De fet, les competències en establiments penitenciaris i, sobretot, les de seguretat ciutadana, amb la possibilitat explícita de crear una policia pròpia, són dues de les mancances més importants d'aquella reforma de l'Estatut, i tanmateix un autogovern és molt feble si no compta amb les forces de seguretat adequades per fer complir les seves lleis.

Governar-nos nosaltres mateixos no pot consistir justament a dictar normes, també hem de comptar amb els mecanismes institucionals per fer-les complir. Si aquest darrer extrem s'ha de comanar a una altra institució, la relació de dependència continuarà sent molt intensa, tant que fins i tot resulta incompatible amb un veritable autogovern.

Aquest és el model de moltíssims d'estats federals, en la línia d'Estats Units, d'Alemanya, que és allò que nosaltres anomenam federalisme, perquè hi ha altres federalismes retòrics i, la veritat, no ens convencen.

Cal abandonar el model de centralització administrativa que ha caracteritzat durant anys el model francès napoleònic a l'Estat espanyol, amb una policia central forta i unes policies anomenades municipals que feien de policia administrativa i d'auxiliar dels cossos estatals pel que feia a l'ordre públic. Aquest model, el va rompre la II República, que només reservava a l'Estat la legislació i execució directa en tot allò que fossin conflictes de caràcter suprarregional i extraregional, això és el que va permetre a la Generalitat crear el seu propi cos de policia, sense crear un cos de policia *ex novo*, sinó senzillament assumint totes les forces de seguretat estatals que complien aquelles comeses, és una possibilitat.

La Constitució Espanyola, de 1978, també permet tres nivells de policia per nivells territorials: l'estatal, amb distints cossos i forces; la de les comunitats autònomes, i les dels municipis.

Aquest és el nostre model, acceptar i treure profit d'aquest plantejament constitucional. Desgraciadament, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, des del 83 fins al 99, s'ha conformat amb una transcripció literal, la qual gairebé ens ha enumerat el Sr. Jaén, de quines són les que pretenia l'article 148 de la Constitució a un nivell provisional d'un tema, d'una pura transició, d'unes determinades autonomies.

Nosaltres volem que l'Estatut reconegui aquesta competència però tampoc no creim, Sr. Jaén, que aquesta sigui l'única manera. De fet, València i Canàries, vostè mateix ho ha reconegut, no la varen aconseguir a través de l'Estatut, sinó a través de llei orgànica, article 150.2, i, a més, tota la doctrina en la matèria, el Sr. Vallbé, ja ha estat citat, i el Sr. Guaza, també en distintes ocasions, parlen de transferències en matèria de seguretat per llei orgànica via 150.2. Tant llei orgànica és una com la Llei orgànica de cossos i forces de seguretat de l'any 86, la qual, efectivament, recull el que diu la Constitució i tanca, i tanca, i tanca, som en el 86, no hi havia un esperit autònom especialment brillant en aquell moment.

Precisament, en aquell moment, la Llei orgànica de cossos i forces de seguretat el que pretenia era l'adscripció de policies, efectivament, un model que, li ho dic francament, al nostre grup no convenç, no satisfà, nosaltres no volem cap guàrdia suïssa del Vaticà, volem una policia pròpia, però sí que, evidentment, hi donarem suport, en tant que sigui allò que es recull en el pacte de legislatura o en tant que siguin les fórmules possibles en cada moment, tot i que també s'ha d'entendre dins el marc o dins l'ambició d'una veritable equiparació a les comunitats històriques, uns termes que també figuren en aquest pacte de govern, com vostè haurà pogut llegir, i crec que és aquest el context en el qual s'han de llegir tots els seus punts.

Per cert, Galícia, com s'ha apuntat, que va ser la primera que l'any 91 es va acollir a aquesta fórmula, ja n'està poc satisfeta. De fet, ho havia anat ampliant; els darrers anys, després de tenir-ho prop de setze anys congelat, ha anat ampliant les seves ambicions, en medi ambient, en tota una sèrie de matèries, i avui el Sr. Fraga ho troba insuficient.

Les Corts Valencianes, difícilment, l'any 92 només signen un conveni, com ho fa Andalusia l'any 93.

Un altre camí que ha encetat Canàries, ja en una línia més britànica, del model britànic, d'un reforçament de les policies locals, és aquesta fórmula de dur més endavant la coordinació de les policies locals.

També saludam que el Sr. Costa s'hi hagi referit i que ho estigui estudiant i treballant-hi.

Evidentment, hem de reconèixer que la fórmula va tenir un mal principi a les Illes Balears, amb una oposició duríssima per part del PSOE a aquella incipient policia rural que inspirava la Mancomunitat del Pla, la qual, potser mal plantejada però que, evidentment, la fórmula era de coordinació de policies locals i era treure el màxim profit d'aquella fórmula que era la que se'ns havia donat, l'única que s'havia prestesa, quan tota una sèrie de comunitats havien tret les lleis sobre coordinació de policies locals; després, sempre copiant, i gràcies a Déu que copiam qualche cosa, va ser a les Illes Balears on es va intentar una fórmula, fent-hi una passa més, que el Tribunal Constitucional o que els tribunals varen aturar, pel seu plantejament.

En qualsevol cas, creim que és interessant aquesta fórmula, una policia d'abast autònom estretament vinculada a la Policia Local i ben coordinada a un nivell supraautòmic, que suposaria una simplificació que creim que redundaria en l'eficàcia i l'eficiència policial.

De fet, sigui quin sigui el model, i ja s'ha comentat en el cas de Formentera, però jo crec que ho hem de dir per a totes les Illes, cal un reforçament i una millora del servei de seguretat perquè els equipaments actuals són insuficients, si no són directament penosos, els equipaments i les instal·lacions on se situen les forces i cossos de seguretat.

El nivell de delinqüència a les Illes Balears és molt elevat i ens estam avesant a un nombre de delictes inacceptable i d'una brutalitat inèdita en aquests paratges.

Per tant, creim que la *ratio* d'efectius no es pot considerar calculada sobre la població de dret, com fa la Guàrdia Civil en els seus memoràndums, sinó sobre la població flotant i, sobretot per l'activitat que es genera a les Illes Balears.

Per altra banda, i per últim, Sr. President, però, evidentment, no podria un nacionalista pujar aquí i parlar de policia sense fer referència al tema d'una administració integrada plenament en el propi país. Tenim unes experiències que no han estat del tot profitoses, interessants, a nivell de les Illes Balears, i aquest objectiu d'una policia integrada, molt apropiada al propi país, el qual, d'una manera ambiciosa, mira de conèixer les seves mancances i les seves necessitats, per tant, crec que només hi podem aspirar des d'una policia pròpia, des d'una policia autònoma.

Crec que no podem oblidar tampoc la qüestió lingüística, i fins ara, fins ara, la sensibilitat en aquest tema, tot i haver millorat, la veritat és que, des d'una policia amb caps estatals, no hem vist aquesta sensibilitat pel propi país que nosaltres reclamam a una policia pròpia. De fet, la pròpia delegada del Govern, a qui molt fàcilment podem veure comparèixer amb *rebossillo* allà on faci falta, després no publica un sol anunci en llengua catalana en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, que és exactament el que han fet tots els seus predecessors, que és el que han fet exactament tots els seus predecessors a la Delegació del Govern, ni un sol anunci en català al *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. Confiem, i hi confii, que aquest Govern sigui capaç de crear sensibilitat, i si no, a través de publicar normes en els butlletins, que faci crear una altra sensibilitat. Creim que és molt important i fonamental que hi hagi folklore, però, sobretot, ens interessa avançar en l'autogovern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Fèlix Fernández.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

Sr. Presidente, señoras diputadas, señores diputadas, señoras y señores.

Sobre el tema de la policía autonómica han habido en estos tres meses diversas actuaciones parlamentarias. Que yo recuerde, en la comparecencia del Sr. Conseller de día 22 de septiembre, en el pleno del día 5 de octubre y en la comparecencia para explicar los presupuestos de la conselleria el pasado día 3, aparte de hoy mismo, obviamente, pero en todas ellas yo creo que ha quedado bastante clara cuál es la voluntad del pacto de progreso, avanzar en el camino del autogobierno aprovechando el marco legal actual, avanzar en el camino del autogobierno aprovechando el marco actual.

Está claro que ahora no se trata de crear un cuerpo policial propio, se trata de ejercer las funciones de vigilancia y protección policiales mediante acuerdos de cooperación específica con la Administración del Estado. La polémica de si se trata de policía autonómica o si no se trata de policía autonómica, yo creo que está desenfocada.

En el Congreso de los Diputados, en noviembre de 1996, ya se creó una subcomisión específica dentro de la Comisión de Justicia e Interior para que los diputados analizaran y estudiaran con tranquilidad y pudieran informar y establecer un dictamen sobre el nuevo modelo policial del Estado español. Año tras año, desde el año 96, han tenido que prorrogar la subcomisión porque, lógicamente, en un tema tan delicado y tan complejo se necesita tiempo y prudencia. Por cierto, en esa misma comisión, hace pocos días, el Sr. Martí Fluxà, que me parece que es el secretario de Estado e Interior, ya dijo cuál era la postura del Partido Popular sobre las policías autonómicas.

Y es normal que, en un tema tan importante, se tomen las cosas con prudencia y con reflexión, reflexión que, como proponía el Sr. Conseller de Interior, el Sr. Costa, debemos hacer todos los grupos de esta cámara. No basta con decir que si tal o cual ley o tal artículo de la Ley de fuerzas y cuerpos de seguridad es o no es policía autonómica, no basta con descalificar las iniciativas con frases más o menos ingeniosas como guardia del Vaticano o soldaditos de plomo.

Tenemos un modelo policial que tiene un pie en el pasado y un pie en el futuro. Tenemos dos cuerpos estatales de policía, tres cuerpos autonómicos, varias unidades de Policía Nacional adscritas, policía municipal en más de 5.000 municipios, y todo ello sin contar que nos encaminamos a la plena cooperación policial europea, con la Unión Europea, y que el sistema informático Europol, por ejemplo, ya está casi en vigor.

La realidad administrativa territorial y constitucional de nuestro estado obliga a que la reflexión que podamos hacer desde Baleares tenga en cuenta la necesidad de ganar en operatividad, en agilidad, en rentabilidad, en la lucha por garantizar a todos el libre ejercicio de los derechos y de las libertades, por garantizar a todos la seguridad, a las personas y a los bienes.

En una comunidad como la nuestra en que el tráfico de pasajeros es enorme, garantizar el necesario equilibrio entre libertad y seguridad es una condición imprescindible.

Por ello, al Grupo Parlamentario Socialista le parece adecuada y oportuna la propuesta del Sr. Conseller de Interior de analizar con tranquilidad otros modelos autonómicos como el andaluz, el valenciano y el canario.

Pensamos que esta interpelación ha de servir a la conselleria para que en el momento idóneo, parece ser que, después de la última comisión, sería después de primavera, analicemos entre todos los grupos este tema con serenidad y tranquilidad. Debemos encontrar respuestas válidas a problemas de ámbito policial. ¿cómo han de coordinarse las diferentes policías presentes en nuestro territorio?, ¿cómo han de coordinarse con las estatales?, ¿y con la europea?, ¿cuál es el escalón administrativo más adecuado para dar una respuesta eficaz?, ¿cómo se articula la participación ciudadana en un tema tan delicado?

Hace pocos días una dirigente vecinal manifestaba a los medios de comunicación: "Quiero una policía eficaz. Me es igual el nombre que le pongan". Creo que, muy gráficamente, esta frase contiene el mandato que todas las instituciones tienen la obligación de articular.

Finalmente, quiero recordar a la Conselleria de Interior que en el programa electoral del Partido Popular se afirmaba

literalmente: "El PP se propone ofrecer a las restantes fuerzas políticas un consenso para lograr un nuevo modelo policial. El PP se propone ofrecer a las restantes fuerzas políticas un consenso para lograr un nuevo modelo policial que responda a una concepción integradora de su función y articule la cooperación entre todas las fuerzas y cuerpos de seguridad, tanto de aquellas que dependen del Gobierno de la nación como de aquellas que dependen de las comunidades autónomas o de los municipios", fin de la cita. Si al conseller le parece bien, le ruego que traslade la cita al grupo interpelante corregida y adaptada a nuestra realidad insular.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fernández. L'autor vol replicar la intervenció del Govern? Té cinc minuts.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente. Señoras y señores diputados.

Sr. Presidente, un poco le pido, de tolerancia, sé que la tiene, de comprensión y benevolencia porque en la interpelación habitualmente citan al interpelante y el interpelante debiera al menos responder, porque, si no, ya sabe, quien calla, otorga, y a veces quien calla simplemente no dice nada. Por tanto, yo quisiera también tener la oportunidad de tener algunos minutos para poder responder a otras cosas que se han dicho respecto al interpelante.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén Palacios, vostè sap, perquè té pràctica parlamentària, que és un torn de rèplica, els altres han fet torn de fixació de posicions. Si vostè mou debats paral·lels a aquest, jo hauré de donar torn de rèplica i contrarèplica a tots, i demà al matí serem aquí.

Seguint l'exemple de la presidenta del Senat, Sra. Esperanza Aguirre, que és molt estricta amb el temps, jo no seré tan estricte amb el temps però li pregaré que no obri torns paral·lels, sinó que es limiti, amb alguna referència que tots consentirem sense intervenir-hi, a replicar la posició del Govern.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Acepto la opinión del presidente, evidentemente, pero me han citado por cosas a que debo responder, es verdad que son cosas que no tienen mucha importancia.

Sr. Conseller de Interior, he tomado unas notas que conviene que dejemos en claro.

Yo no he defendido ningún modelo. Yo no he defendido ningún modelo policial. El modelo policial es el modelo que hay en la Constitución y que hay en la ley orgánica que hemos citado del año 86. Yo no he definido ningún modelo. Usted me señala aquí la documentación sobre la cual yo también le voy a hablar, le voy a hablar. No importa que me haga esos ademanes de esa manera. Yo le voy a responder.

Empieza usted hablando de Platón. Bueno, el primer comunista del mundo, no me voy a referir a él, hace más de

1.000 años, y tanto que sí, hace 2.500 años prácticamente que se publico *La república o el estado*, las notas que le han pasado no están bien, mírelo, porque no es así.

Usted aquí nos habla de Platón, claro, cuando Platón ya propugnaba la pena de muerte para los malos e incorregibles del alma, así lo dice en *La república o el estado*, y usted, vaya ejemplo que nos pone de modelo policial, el modelo de Platón.

Mire usted, eso es más propio de (...)con o de (...)burgo, que es en donde se inspiraba Platón cuando publicó su *República*.

Usted me habla de Aragón, y dice que es un estatuto muy similar al nuestro, falso. Aragón, artículo treinta y tantos, tiene una especificidad para hacer convenios de adscripción de unidades del Cuerpo Nacional de Policía, será similar en muchas otras cosas pero en eso no, mire el Estatuto, que se lo han puesto también mal. Le han escrito unas cosas, Sr. Conseller, que yo creo que son poco acertadas. Le han copiado lo de Vallbé, el artículo de Manuel Vallbé Mayol, catedrático de la Universidad Autónoma de Barcelona, lo han copiado de aquí, lo han copiado de Guaza, que ha citado el portavoz del PSM. Han hecho una mezcolanza de cosas que yo creo que han hecho ahí una discusión, usted me hablaba a mi y yo pensaba que estaba hablando a otras cosas, porque, de verdad, no se refería a nada de lo que yo le había dicho. Por lo tanto, le ruego que revise usted lo que le escriben, porque mezclar una cosa con otra, la postura de Vallbé, un nacionalista extremo en este punto, con la de Guaza, que es todo lo contrario, pues ya verá usted, es decir, hablar del modelo napoleónico con lo que habla de Guaza, etc. no me sirve de nada.

Usted no ha contestado a la interpelación en nada.

Yo he hablado del pacto porque tengo por costumbre leer las cosas, y ustedes, en el pacto de izquierdas, hablan del artículo 38 de la Ley orgánica de fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado, el artículo 38. Usted quiere que se adscriban aquí unidades de policía en función del artículo 38, es lo tienen escrito y firmado. Han engañado a la izquierda nacionalista, la han engañado.

El artículo 38, yo le voy a citar el artículo 38, lo que dice, el artículo 38 dice lo siguiente: "Podrán cumplir las funciones siguientes: vigilancia, inspección, en colaboración con la fuerzas, velar (...) de la ley, los espacios públicos, cooperación de conflictos amistosos privados, cumplimiento de disposiciones (...), coordinación de policías locales, etc.". El artículo 38, usted no lo podría aplicar, porque eso sólo se aplica, según el artículo 37.1, a lo del punto 1 del punto 2, aquellos estatutos que tienen policía autonómica o que, sin haberla creado, tienen la previsión estatutaria, y usted se mete un vagón, que no está en ese vagón, Sr. Conseller. Lea, por favor... No me diga que no, porque le estoy leyendo un artículo que está aquí, y no me diga que no, que el pacto de izquierdas se refiere al artículo 38, y ustedes están equivocados.

Y le voy a hacer una pregunta, Sr. Presidente, en un pleno, para ver si va a rectificar el pacto o no, porque el artículo 38 es ilegal, tal como ustedes lo proponen, además de ser imposible, claro.

¿Cuál es la voluntad del pacto de progreso? Yo no sé cuál es esa voluntad, ustedes la van expresando de forma muy equívoca, porque un día es una cosa y otro día es otra.

Yo lo que quiero saber es si ustedes mantienen los pactos que se suscribieron en el Estatuto, los pactos, ya que hemos hablado alguna vez de Maquiavelo, de *El príncipe*, tiene una concepción

muy distinta; se pregunta si el príncipe debe cumplir los pactos, concluye que no, claro. Yo quiero saber si ustedes tienen esa concepción, si tienen la concepción de Cleómanes, que pactó con el enemigo una tregua de siete días y al quinto día los arrasó por la noche, y se disculpó diciendo que había pactado los días, había hecho un pacto de días. Por tanto, aquí hay un pacto, que se rompa o no se rompa no va a ningún sitio, porque a nivel nacional la posición del Partido Popular y del Partido Socialista es que aquí, de momento, no hay más policías que las que hay, ésa es la verdad, y si usted quiere cantar la milonga a la izquierda nacionalista, que quiere nombrar incluso embajador -y me permita el tono éste coloquial- fuera de Baleares, hágalo, pero es mentira, le están engañando.

Usted, señor portavoz del PSM, que sabe de estas cosas, el artículo 38, ¿verdad que me da la razón? Está en el pacto pero es una equivocación.

Por tanto, deje de cantar milongas, déjese de misiones imposibles, de misiones imposibles, y aquí la única competencia que hay son dos: coordinación de policías locales, artículo 17 del Estatuto, y la otra competencia, que es vigilancia y protección de edificios e instalaciones. Yo le llamaba a eso guardia vaticana, y lo he dicho sin desmerecer a la guardia vaticana, porque no quería que se tomase esto en tono humorístico, pero esas son las funciones que usted podrá tener.

¿Que haya un convenio con Madrid?, bueno, no lo sé, el Estatuto no prevé eso, como el de Aragón, y usted se equipara a Aragón, se equipara a Galicia, se equipara a todas las comunidades que tienen tradición, historia y estatutos muy distintos. Por tanto, salgo de aquí como empecé, de esta interpelación, salgo igual, con un Gobierno confuso que no sabe qué quiere.

Por último, y acabo, Sr. Presidente, usted me habla de un estudio que se hizo por el Partido Popular. Pues claro que sí, claro que sí, no siga usted por aquí, no haga más, ya está hecho. ¿Sabe qué dice ese estudio en la página 1, que no habrá leído, porque si la ha leído, tenía que haber dicho lo que dice la página 1? Dice lo siguiente, se refiere a vigilancia y protección: "Conforme con lo previsto en el artículo 148 de la Constitución, el Gobierno de las Islas Baleares puede ampliar o reformar el Estatuto de Autonomía", estamos, entonces, en fase plena de reforma, esto es del año 94, "pues reformando o ampliando el Estatuto de Autonomía en esta materia se establece la posibilidad de crear una policía autónoma", ampliando, 152 de la Constitución, o reformando el Estatuto. Si usted no hace eso, aquí no hay policía autonómica.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios. El Sr. Conseller d'Interior té cinc minuts per a contrarèplica.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Quan acabi aquesta legislatura hi haurà policia autonòmica, i aquesta és el que s'ha de dir a la cambra i d'una forma clara, que és la voluntat del Govern, i així està signat en el pacte de progrés, que és públic i on es veu.

Com que aquest pacte és plural i hi han formacions amb diferents sensibilitats, no em sap greu discrepar en una qüestió plantejada pel Sr. Portella, que és simplement semàntica, però hi coincideixo amb el fons polític de la qüestió. Donant una raó de tipus jurídic al representant del Partit Popular, diu que el model d'adscripció no entra dins el marc de policia autonòmica. Com que m'agrada jugar sobre segur, es va demanar, no en vaig fer un informe ni, dins la conselleria, ho vaig demanar als serveis jurídics, perquè es va obrir aquest debat i va sortir la diputada Cabrer dient que això no era policia autonòmica, i dia 1 d'octubre del 99, a un informe signat es diu: "Aquestes funcions de vigilància i protecció d'edificis i instal·lacions es poden considerar de caràcter policial, amb el sentit objectiu, per la qual cosa es pot parlar de policia autonòmica, sobretot si tenim en compte la rúbrica del títol tercer de la llei orgànica".

Per tant, la primera qüestió i el tema de mínims es planteja per part del Govern progressista d'una forma clara, amb què estam tots d'acord, és a dir, en el tema de mínims, tot el pacte de progrés hi està d'acord. Per tant, hi haurà policia autonòmica.

Però aquest conseller, que coneix perfectament la realitat de les Illes Balears, i quan dic de les Illes Balears, dic des de Formentera fins a Ciutadella, i com molt bé ha plantejat el diputat autonòmic de Formentera, als municipis hi ha determinats problemes que ens fan necessari obrir una reflexió seriosa i crítica del model que tenim plantejat, i únicament hem ofert un debat, un estudi seriós, dels diferents models que hi ha per, després, aplicar el que duim al programa, si bé es poden recollir qüestions d'altres models que hi ha.

Per tant, en el punt que hi havia, respecte de l'intervinent, Sr. Portella, li diré que, evidentment, hi estam d'acord i, probablement, aquesta és la discrepància que probablement hi hagi amb alguns dels grups que componen el Govern, però hi ha uns acords programàtics, és a dir, que a la millor per a partits com el PSM o Esquerra Unida no són els nivells satisfactoris que voldrien de policia autonòmica. Per això, hem obert una reflexió seriosa entre tots els partits que donen suport al Govern, i els convidam, a vostès, a participar en aquest debat, per veure quin és el model que podríem consensuar des de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i que el defensassin tots, perquè li puc fer una reflexió d'una forma ben clara: si aconseguíssim consensuar els partits de les Illes Balears unànimement un model de policia autonòmica, pot estar segur que aquest model seria el que aniria endavant.

Per tant, el convit també a aquesta reflexió, i ja li puc dir, com ja vaig dir a la diputada Sra. Cabrer, que aviat el Partit Popular també rebrà una invitació per fer aquesta discussió.

Quan jo li he parlat d'aquell informe, vostè diu: jo no en sé res. Miri, els grups de l'oposició a l'anterior legislatura tampoc no en sabien res, perquè un Govern obscurantista com el del Partit Popular l'havia negat fins aquest moment a l'oposició. Però li dic d'una forma clara que duu uns segells de Govern balear, com es deia llavors, claríssims, i que varen ser encarregats; a més, li

podria dir, per una nota d'aquestes que hi ha escampades que s'han trobat dins aquestes coses que es varen salvar de les trituradores, és a dir, una nota d'un responsable polític d'Interior, concretament del director general d'Interior, que deia, no s'ho perdin, que aprofitava tot: "El director general d'Interior, projecte per a nosaltres, unitat de Policia Nacional adscrita a comunitat autònoma amb funció clara de protecció de béns i persones de la comunitat", això és el que vostès escriuen quan hi governaven, i, d'això, vostès en deien policia autonòmica.

El que passa és que vostè, amb un intent de desqualificació a qui ara li parla, ha vingut a dir: no, si vostè llegeix l'estudi, veurà que el model que hi havia duu a la reforma de l'Estatut. Qui no s'clareix és vostè. Per mor que el que nosaltres li deim, en embrió, ho limitam a dos tipus de competència i no a les competències que vostès havien preparat. Per tant, el model que vostès preparaven i que no els va deixar fer el Sr. Aznar o algú d'aquests necessitava la reforma de l'Estatut, però el model que duim al programa i que ningú no ens ha desautoritzat no necessita la modificació de l'Estatut.

Però jo, i crec que és la meva obligació, amb un exercici de responsabilitat, i pregaria a tots els grups, i hi haurà la invitació formal, que discutim d'una forma seriosa quines són les necessitats de la seguretat pública a les Illes Balears, i he dit que era necessari reflexionar sobre el model canari, és necessari, perquè sapiguem, si o agafam aquest model, saber almenys què perdem, i sé perfectament què diu el partit en què milit, però almenys vull tenir analitzats els diferents models, i potser, amb el temps, la gent també i les posicions canvien de posició.

Jo li voldria fer una reflexió, que els models europeus que han apostat pel que tenim avui a Espanya són els que tenen els índexs d'inseguretat més grans, independentment del partit que hi hagi a Madrid, no hi entrem. El model que avui hi ha a Espanya no és el model cap al qual es tendeix dins el marc de la Unió Europea.

Amb això què li vull dir?, perquè no podem obrir d'una forma seriosa, reflexionant bé què és el que passa a una banda i a l'altra, veure què passa amb un model de policia (...) que tenguí les seves competències, un model de policia autonòmica que pogués fer funcions que avui no té la policia local i anar a un model de policia local molt més feble. Per què no obrim aquesta reflexió i l'analitzam?, o és que vostès desconeixen que, per exemple, dins uns límits artificials que tenim en els nostres municipis, és a dir, quan succeeix una cosa, i li posaré l'exemple de la meua illa, quan passa a la platja d'en Bossa a la banda de Sant Josep, quan arriba el policia local de Vila s'ha d'aturar i on continuen?, o no se n'adonen que el model policial que tenim és totalment deficient? Quines alternatives plantegen vostès per millorar aquest model?, o és que no només els val la crítica cínica de dir: "Vostès no s'clareixen"?

Voler entrar en el procés de reflexió per crear un model de seguretat pública a les Illes Balears, li dic una cosa, el Partit Popular queda convidat a aquest debat, però, si no, aquest debat el tendrem nosaltres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller, en representació del Govern. Amb la seva intervenció queda tancada la interpel·lació.

III.- Moció RGE núm. 3577/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a concerts educatius (derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2761/99).

I passam al punt següent de l'ordre del dia, moció 3577, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a concerts educatius, derivada del debat de la Interpel·lació 2761. Té la paraula el Sr. Jaén Palacios per deu minuts en nom del grup proponent.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, hace días, creo que tres semanas, debatíamos en esta cámara, interpeábamos al conseller del área, del departamento, sobre la política en materia de conciertos educativos. Hoy traemos una moción que es subsiguiente de esa interpelación que entonces se substanció, pero creo que conviene tal vez recordar algunas de las cosas que allí dijimos. Creo que en aquel momento nos referíamos a unas cuestiones relativas al desconcierto en el seno del Gobierno y al maquiavelismo, que yo creo que hoy, ya por haberlo citado antes, casi no importará de nuevo remendar la cuestión.

Pero la verdad y lo cierto es que se había negado la modificación de un convenio, de un concierto con un centro educativo, en concreto al colegio *Sant Antoni Abad* de Son Ferriol. ¿Por qué?, preguntábamos, ¿por qué un orden de su predecesor, una orden firmada de 21 de julio, por qué no se había publicado?, ¿por qué esa orden, ese reglamento no se había notificado al interesado? Esas eran las preguntas que hacíamos, y las respuestas que obtuvimos en modo alguno fueron satisfactorias.

El día 1 de septiembre, iniciado el calendario del curso escolar, el conseller notifica en una carta, en un escrito al director del centro, y lo hace con una urgencia especial -yo creo que le felicité por la rapidez del motorista, que esta ocasión fue el fax que el centro recibió- el escrito suspendiendo la transformación del concierto educativo. Sus efectos, ya los conocemos: Son Ferriol no cuenta con oferta educativa de bachillerato, y eso puede interpretarse de muchas maneras, yo aquí podría decir muchas cosas, que a veces han dicho ustedes, pero yo no voy a caer en esa tentación. Ustedes decían: "Se castiga a los municipios donde no gobierna el Partido Popular". Yo le voy a decir que en Son Ferriol i en el Pla el Partido Popular obtuvo el 52'1% de los votos y el PSM el 17, que fue el segundo. No, porque creo que entrar ahí sería ponerme a la altura de los cuatro años de gobierno, de oposición pasados, los ocho pasados, y no quiero entrar ahí, que era la crítica que ustedes hacían; yo creo que eso son otras razones y en modo alguno voy a entrar por ahí.

Pero, ¿por qué se hace eso? Es un escrito donde el conseller alega dudas de legalidad, no dice que haya una ilegalidad, no dice que, a tenor de las leyes orgánicas que regulan el derecho a la educación, de la LODE, de la LOGSE, de la LOPEG, que reforma esta última en algunos aspectos, cita algunas cosas, (disposición transitoria tercera de la LOGSE), y bueno, ahí quedamos. Dudas de alegalidad a la luz de los nuevos estudios, hay nuevos estudios que dice que aparentan dudas de alegalidad en esa orden y, por tanto, se abre la puerta a una revisión de oficio. Pero lo cierto es que esa orden que firmó el conseller anterior, el conseller que le precedió, era una orden que se

amparaba en algo, no era una orden *rara avis*, no era una orden vulgarmente sacada de la manga, por utilizar esa expresión coloquial, era una orden que se amparaba en un decreto, en un decreto, 38/98, de 20 de marzo, y ¿qué decía aquel decreto?, muchas cosas, pero una específicamente, decía, cito textualmente: "Si existen en determinadas zonas circunstancias especiales de escolarización que aconsejen modificar enseñanzas de ciclos formativos en bachilleratos LOGSE, se podrán autorizar modificaciones del concierto", artículo 9, apartado tercero, y de acuerdo con esa orden, con ese decreto, con la orden citada, pues el centro *Sant Antoni Abad* solicitó su transformación de ciclo formativo de grado medio, que es enseñanza también secundaria, por ciclos del nuevo bachillerato.

Curiosamente, cuando ha transcurrido casi un año, no llega, pues resulta que aparecen esas dudas de legalidad en un reglamento de su predecesor, ¡a buenas horas mangas verdes!, dice el refrán, a buenas horas, cuando era una orden que se había publicado, una orden que todo el mundo conocía, una orden que nadie impugnó y que, por tanto, había adquirido plena firmeza porque no fue recurrida. Y aquí aparece una novedad: hasta ahora era Madrid, Madrid nos mata, hasta ahora era el gobierno de la nación quien impugnaba las normas de las comunidades; ahora la propia comunidad, el propio departamento se impugna a sí mismo, dice: "Alto, que aquí hay dudas de legalidad"; en esto, la verdad, hemos avanzado bien poco.

Citaba también el otro día cual era el espíritu de los conciertos educativos. Hay una sentencia del Tribunal Constitucional que es importante, que en sus fundamentos jurídicos explicita, en uno de ellos, cuál debe ser la finalidad de los conciertos educativos, y la verdad es que eso tiene que interpretarse como lo hace el Tribunal Constitucional, de forma lisa, de forma amplia, con el objeto de garantizar la libertad de elección de centro docente y los límites del derecho a la educación que, en este caso, en Son Ferriol no pueden ejercitar porque tienen que salir de allá para acudir a otro sitio. Y decíamos que el fundamento constitucional de la financiación pública de los centros privados estaba regulado por normas que antes había citado que ahora no voy a repetir, pero es cierto que la LODE tiene en su artículo 47, apartado primero, un cierto aspecto restrictivo que después con el tiempo se ha visto que no lo es, y yo creo que esa es la opinión que subyace en el departamento correspondiente.

Esa doctrina que yo explicitaba antes está muy por encima de la LODE, porque quien interpreta la Constitución es el alto tribunal, es el Tribunal Constitucional y, por tanto, ahí se dice que puede haber regímenes específicos de conciertos como cauce de ayuda a centros privados que imparten la enseñanza básica, y que eso no supone en modo alguno que se excluya ayuda al resto de los centros privados por parte de los poderes públicos autonómicos para otros niveles, en modo alguno. Y ¿qué ha pasado? Pues cuando miramos el mapa autonómico, el mapa educativo, vemos que en Navarra, que en el País Vasco, que en Cataluña, se ha ido por esa línea, esa línea que yo apuntaba como la línea de Fo, la línea de la Unesco de los años 68, que ya se incidía

muchísimo muchísimo en ampliar la escolaridad obligatoria hacia un lado y hacia otro y, sobre todo, como digo, después de todo esto en estos años pasados y en el futuro continuar con (...) de bachillerato en todos los sitios, y hay circunstancias objetivas a las que yo me refería antes.

Hay impedimentos, también es verdad que hay impedimentos, el Tribunal Constitucional los cita, dice: "Podrá no hacerse el concierto cuando no se puedan soslayar las dificultades económicas". Hay problemas, pero aquí en este caso no lo es. Esta es la cuestión, esta no es la cuestión, aquí no hay ningún gasto adicional, aquí el centro lo dice en su escrito, no supone incremento alguno de coste para la administración, ninguno, era una transformación de unos ciclos formativos este año, con demanda suscrita de 50 alumnos, aproximadamente, para estos dos cursos de bachillerato este año.

Yo creo que se ha iniciado una línea un poco de ruptura en lo que antes el Partido Popular defendía a este particular, y yo creo que eso ha ocasionado perjuicios a los alumnos, perjuicios a los padres, perjuicios al centro docente, en definitiva, perjuicios a la comunidad educativa. Yo creo que, además, como puse de relieve en la otra ocasión, estamos en un tema preocupante; ¿por qué?, porque es un tema de mucha importancia, es un tema que afecta al título primero de la Constitución, es un tema que afecta a derechos y libertades fundamentales, por tanto es un tema complicado, un tema de muchas reservas en las cuales nosotros nunca quisiéramos que hubiese alguna cuestión problemática.

¿Cómo se salvaguarda la seguridad jurídica cuando se comunica al titular del centro, por la Dirección General de Planificación y Centros, que se acepta su propuesta de convenio que se le hace después de unas alegaciones admitidas a trámite totalmente porque justifica esa necesidad? ¿Dónde está la seguridad jurídica, de hoy sí y mañana no? ¿Dónde está la seguridad jurídica de quien adquiere un derecho firme y ahora se le dice que no tiene ese derecho? ¿Dónde está la seguridad jurídica de personas que cumplen, titulares de un centro que cumplen todos los requisitos, que cumplen con todo lo que se les demanda, y una vez que hay una orden firmada, de pone la orden en un cajón?

Veo que el Sr. Conseller está muy atento y va tomando notas de muchas cosas que yo digo. Puede tomar nota de una cosa: ¿Por qué no publica la orden, Sr. Conseller? Usted está obligado a publicar la orden; la misma orden de los conciertos dice que los conciertos, si se denegaran, será de forma motivada, se comunicarán al interesado y se publicarán en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. ¿Por qué no publica la orden?, ¿por qué no se la ha comunicado a los interesados, la orden?

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén, vaya acabando, por favor.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Acabo, Sr. Presidente. Este no es un asunto que esté al albur de nadie, es un asunto que está plenamente, plenamente reglado, muy reglado. Yo creo que aquí hay una cuestión, como digo, que va a estar en los tribunales, que no quisiéramos que supusiese

enfrentamiento de comunidades ni de personas, que no quisiéramos que al conseller le diesen un capón jurídico, si me permite la expresión, y aquí hay que salvaguardar algunas cosas: Primero, el derecho de los alumnos de Son Ferriol a recibir el bachillerato allá, nosotros por eso vamos a batallar, tienen derecho a ello, creemos que se puede hacer; el segundo es que usted está obligado, como pide la moción, a publicar la orden y a comunicarla al interesado; y la tercera cuestión que hay que salvaguardar es la seguridad jurídica, porque si eso no se salva no estamos a los niveles que corresponden a esta comunidad, sino que estamos en otros niveles de países de otros contornos que no quiero calificar.

Por tanto, -Sr. Presidente, acabo- la moción tiene dos puntos; ruego a la presidencia que se incluya en el *Diari de Sessions* aunque no sea leída, para que se sepa, que quede constancia de ella, y tiene dos puntos: El primero es que se insta al conseller a publicar la orden y el segundo es que lo más pronto posible, término bastante amplio que él sabrá entender y nosotros sabremos también entender, haga el concierto con el *col·legi Sant Antoni Abad* de Son Ferriol.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

"Exposició de motius.

L'Ordre del conseller d'Educació, Cultura i Esports de 23 de desembre del 1998 (BOCAIB del 7 de gener del 1999) regula la modificació dels concerts educatius per al curs acadèmic 1999-2000.

El Col·legi Sant Antoni Abat, la titularitat del qual correspon a la Diòcesi de Mallorca, va sol·licitar en temps i forma la sol·licitud per a la transformació del cicle formatiu de grau mitjà en ensenyaments de batxillerat. L'esmentada sol·licitud es va formular d'acord amb l'article 9.3 de l'Ordre meritada, que diu: "Si existieran en determinadas zonas circunstancias especiales de escolarización que aconsejen modificar enseñanzas de ciclos formativos en bachilleratos Logse, y previo informe de la Dirección General de Planificación y Centros, se podrán autorizar modificaciones del concierto en este sentido, a solicitud de los centros, siempre que dispongan de la autorización administrativa para impartir estas enseñanzas".

Acreditades pel centre les circumstàncies especials de l'escolarització a la zona, que a més comptava amb una demanda suficient per cobrir les dues unitats de batxillerat, la Direcció General elabora una proposta de concert, amb data 14 de maig del 1989, que comunica a l'interessat dies més tard. Així mateix, d'acord amb l'article 12.8 de l'esmentada ordre, el conseller competent en la mateixa va resoldre a favor de la modificació en data 21 de juliol del 1999, ordre que ha de ser publicada de conformitat amb l'article 12.9 de l'ordre de referència: "La resolució, (...) serà notificada a les persones interessades i publicada en el BOIB..."

Ara, quan ha transcorregut quasi un any des de la publicació de l'Ordre de 23 de desembre del 1998, es qüestiona el seu contingut i se suspelen els efectes de l'ordre que autoritzava la modificació del concert amb el centre Sant Antoni Abat.

Aquesta postura de la nova administració educativa és totalment arbitrària, conculca drets adquirits, vulnera drets emparats en el Títol I de la Constitució espanyola i causa greus perjudicis a la comunitat educativa del centre Sant Antoni Abat.

Moció

1. *El Ple del Parlament insta el conseller d'Educació i Cultura a publicar l'ordre de 21 de juliol del 1999, que resol favorablement la modificació del concert sol·licitada pel col·legi Sant Antoni Abat de Son Ferriol.*

2. *El Ple del Parlament insta el conseller d'Educació i Cultura a fer efectiu l'esmentat concert a la major brevetat possible."*

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Por los grupos parlamentarios... Tiene la palabra el Sr. Buele, del Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, com a diputat del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, davant l'erudita interpretació i intervenció parlamentària del representant del Partit Popular, m'agradaria començar així com va començar també un diputat d'un parlament d'unes altres contrades, que començava dient i jo també dic: "Disculpin, senyors del PP, la meva falta d'ignorància", disculpin, senyors del PP, la meva falta d'ignorància i, per això, voldria demanar que retirassin aquesta moció, perquè hem de reconèixer que vostès són intel·ligents i, a més a més, són respectuosos, i com a intel·ligents i respectuosos que són, crec, des del Grup Parlamentari del PSM, que els convidaria retirar aquesta moció que han volgut presentar després d'haver intentat fer i dur a terme una interpel·lació, un intent de reprovació del conseller d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, i avui amb una moció que nosaltres consideram que tenen tot el dret a presentar però que també tenen tot el dret a retirar, i així com el senyor, l'expresident d'aquesta cambra, el Sr. Huguet ha fet una al·lusió jo crec que desencertada, però bé, en el temps encertada, respecte al fet que *errare humanum est*, també haurien de continuar i convenir amb mi que la continuació d'aquesta cita diu molt clar que *nullius nisi incipientis, in errore perseverare*. Més valdria, per tant, que no volguessin romandre dins aquest error.

Per què els deman que, fruit de la seva intel·ligència i del seu respecte, retirin aquesta moció? Per una raó molt simple: en el moment de la interpel·lació, el conseller d'Educació i Cultura, almanco des del nostre punt de vista, des del punt de vista del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, va ser molt clar, va donar unes explicacions molt clares respecte al fet de perquè havia actuat de la manera com havia actuat, es varen explicar amb claredat els motius pels quals no s'havia autoritzat aquest concert educatiu. Per cert, Sr. Jaén Palacios, d'afirmacions com aquella que vostè diu, que es modifica un concert, no hi ha cap modificació de cap concert; no es concedeix un concert, per tant, no es pot modificar el que no hi ha; de modificar, res, és a dir, vostè en la seva intervenció ha amollat una sèrie d'expressions

que ja li vaig dir l'altra vegada que considerava que les amolla molt subtilment, però que vostè sap que no són certes: no hi ha cap modificació d'un concert; com també vostè ha fet referència a les coses que va dir el PP, però no ha fet cap referència a les coses que va dir el conseller d'Educació i Cultura, que eren precisament les que aclarien aquelles que vostès havien dit. Com quan diu que Son Ferriol no compta amb cap unitat de batxillerat: ves per on, Son Ferriol, i Son Banya, i 60 barriades més de Palma; no perquè Son Ferriol no compti amb una unitat de batxillerat s'ha de considerar que això és una injustícia cap a la barriada de Son Ferriol, perquè també hauríem de convenir que totes les altres barriades també reben un tracte injust.

Tampoc no estaria d'acord quan vostè parlava que aquesta ordre de l'antic conseller no era una *rara avis*. I tan rara! Per què no ho va fer ell?, per què no ho va notificar ell? És a dir, que des que la va fer no va tenir temps de notificar-la? És que vostè també ha passat per alt una altra història que vostè sap, però no l'ha tret aquí, i és en relació al fet que vostè oblida els informes: el conseller anterior d'Educació i Cultura, o de Cultura, Educació i Esports, que era llavors, sí que va voler fer cas als informes, el mateix que fa el conseller d'Educació i Cultura d'ara. L'informe de la inspecció de la Conselleria anterior, no la d'ara, anterior, va dictaminar que no existien condicions especials d'escolarització, i és a causa d'aquest informe que l'anterior director general de Planificació i Centres, el Sr. Bosch, va acceptar a la reunió de la comissió de concerts que no es concedís tal modificació del concert demanat pel col·legi Sant Antoni Abat. És el motiu pel qual l'anterior conseller això que vostè ha dit: l'informe dins el calaix, el va deixar dins el calaix, un altre informe que hi ha sobre l'escolarització, que ja no el varen fer fer a la inspecció, sinó que l'encarregaren a un cap de servei que és dona la casualitat que era del Partit Popular.

Llavors, Sr. Jaén Palacios i senyores diputades i senyors diputats del Partit Popular, insistesc en el fet que el millor que podrien fer seria retirar aquesta moció que vostès han presentat i així corregirien l'error que han comès. Clar, nosaltres, quan hem llegit aquesta moció ens ha semblat que tenen tot el dret a fer-ho, però creim que es passen, creim que es passen quan diuen que la decisió que ha pres el conseller d'Educació i Cultura és totalment arbitrària, que conculca drets adquirits, que hauríem de saber quins són aquests drets adquirits, que vulnera drets emparats al títol primer de la Constitució, molt greu, això, que hi ha causes greus de perjudici a la comunitat educativa de Son Ferriol...

Bé, davant això el que volem fer nosaltres és recordar que en aquests moments, per iniciativa de qui vostès ja saben s'ha iniciat un procés judicial, s'ha iniciat un procés judicial a la Sala del Contenciós i Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, i nosaltres, com a Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista donam suport explícit al Govern de les Illes Balears i volem tenir i mantenir una actitud de respecte cap a aquesta situació; és una situació que és en els tribunals, nosaltres volem respectar aquesta situació que està duita als tribunals i també volem respectar la decisió que pugui prendre el Tribunal.

Per tots aquests motius insistesc en la necessitat que el Grup Parlamentari del Partit Popular torni enrere en aquesta presentació, tenguí en compte que mai no s'ha retirat cap

unitat de concert al col·legi Sant Antoni Abat, mai, només no s'ha autoritzat la transformació, que es considera incorrecta, d'unitats concertades, perquè mai no es pot fer la transformació entre ensenyaments d'un mateix sistema educatiu, en aquest cas cicles formatius LOGSE en batxillerats LOGSE.

I per acabar vull recordar que si hi va haver qualcú que va creure que malgrat l'ordre infringís -l'ordre de l'anterior conseller- infringís la normativa orgànica, aquesta s'havia de complir i calia concedir la transformació d'aquest concert, nosaltres tenim l'opinió contrària. Entenem que aquella condició que es posava que havien d'existir circumstàncies especials d'escolarització, s'ha vist, ha resultat clar i evident, que aquestes dificultats tampoc no eren tan grosses, estam parlant d'un centre educatiu allà on vostè ha dit una cinquantena, posem entre quaranta i cinquanta alumnes que volien fer batxillerat, l'han pogut fer, l'han pogut fer, l'estan fent, de fet, el varen poder començar i, per tant, això no consideram que sigui una circumstància tan especial que requereixi un canvi d'actitud per part del conseller d'Educació i Cultura.

Insistesc en la petició, crec que el millor que podrien fer és reconèixer el seu error i retirar aquesta moció que han presentat al Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Por el Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra el Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que el Sr. Jaén no ha fet avui aquí una intervenció dirigida als diputats i a les diputades d'aquesta cambra; el Sr. Jaén segurament pensava, devia pensar que tenia uns altres interlocutors a qui deixar satisfets. És comprensible, jo ho entenc perfectament, perquè el Sr. Jaén és un habilíssim diputat, és un habilíssim diputat que tracta d'acusar de maquiavelisme als altres quan jo crec que li és d'aplicació *El Príncipe* des de la primera fins a la darrera pàgina.

I el Sr. Jaén ens deia que convenia recordar allò que ell va dir, i jo li diria: I per què no recorda allò que els altres li varen dir, també?, perquè la seva moció és un *defendella y no enmendalla*; en absolut rectifica cap de les seves ni admet cap dels arguments dels altres, i aquell que no admet cap dels arguments dels altres es pot trobar amb la possibilitat cap dels seus. Ja li ha dit el representant del PSM, que no ha anunciat el sentit de la seva votació però crec que estava més que explícit, quan li demana que la retiri; per tant, es pot entendre clarament què farà si no la retira.

Però resulta que vostès, senyors del Partit Popular, varen tenir totes les possibilitats perquè aquest problema no es presentàs i no ho feren, i ara demanen a un conseller diferent de l'anterior que faci allò que aquell que tenien vostès i que se suposa que estava a la disciplina de l'organització i del Govern, no li va sortir del nas fer, perquè mira què en feren, de coses, perquè fos possible!, i no obstant això el Sr. Ferrer, que l'aludesc però sé que ell no es pot defensar aquí, el Sr. Ferrer no va firmar; per què?; m'agradaria qualque dia que en privat, sense que ho pugui utilitzar, m'ho explicàs, m'agradaria saber-ho per una curiositat personal, un que va haver de debatre moltes coses amb ell. M'ha pujat la seva consideració el fet que no signàs aquesta ordre.

Però, a més, resulta que la Conselleria va denegar explícitament això per escrit, i ho va dir, si no m'equivoc, dia 12 d'abril de l'any 1999, va dir que aquest concert no s'atenia a allò que deia la pròpia ordre, amb la qual cosa he de dir -no hi entraré més perquè ja ho vàrem discutir abans- que aquesta ordre és una interpretació esbiaixada de la legislació vigent, i el fet que no s'hagi recorregut no vol dir, no garanteix la seva bondat i, per tant, nosaltres estam en desacord, i aprofit que passava per aquí per dir al Sr. Conseller perquè faci el possible perquè ràpidament aquesta ordre se substitueixi per una altra més d'acord amb l'esperit i amb la lletra de la legislació amb caràcter orgànic que afecta aquests temes. Hi havia una denegació explícita, fonamentada en un informe d'aquells que han de fer els informes d'escolarització, que és el Servei d'Inspecció, i la força, la possibilitat que això es canviï, clar, és fent un altre informe, és a dir, si un informe no m'agrada jo faig fer un altre informe, i si l'altre no m'agrada, un altre informe, fins que en vengui un que em doni la raó i jo el pugui utilitzar. Però fins i tot tenint aquest informe el conseller no firma, i ara vostè vol que si el seu conseller no va firmar, un que no és el seu, firmi? Però, bé!, es va acabar la legislatura, els papers no firmats no els farà firmar a un altre, i això què és!?

Miri, però fins i tot, fins i tot, miri, la seva ordre, amb la seva ordre es pot denegar això sense infringir res de res, i llegeixi la seva ordre, i llegeixi la LOGSE. Quan la LOGSE vol que determinades concertacions siguin, empra la paraula "concertaran", i aquí la seva ordre, que no sé per què amb el paper que ha entregat la tradueix al castellà, jo tenc el *BOCAIB* i està en català, està en català, miri, a la pàgina 288 i següents hi ha versió catalana, una cosa que fins i tot vostè respectava, no sempre, però d'una manera jo diria que pràcticament habitual. Bé, diu, diu, i li llegiré la seva part en castellà perquè potser si la llegesc en català no me l'entendrà, ja que vostè l'ha (...), diu: "*Se podrán autorizar, se podrán, se podrán, si existieran en determinadas zonas, se podrán*". Això vol dir que l'Administració es reserva que *aun existiendo, pues se puede no dar*, perquè si l'Administració s'hi vol vincular, hauria dit que si existeixen a determinades zones circumstàncies, es concertarà, llavors hauria quedat clar que el conseller no tenia cap facultat per fer-ho, i així es va obligar amb la Logse a la transformació de la prolongació de l'educació obligatòria als 14 i 15 anys, segon cicle de l'educació. Deia que aquells centres que estiguin concertats en educació, en EGB, educació general bàsica, fins als 12, concertaran -concertaran- els dos següents. No hi havia possibilitat a l'Administració, sempre que complissin, naturalment, els requisits de tenir aules i de tenir les coses. Si això es complia, evidentment, l'Administració no tenia cap facultat discrecional. Aquí, la pròpia ordre es reserva que es podrà, i si diu que es podrà és que pot també no fer-ho.

Per tant, Sr., Diputat, nosaltres no donarem, en absolut, suport a la seva proposició. No li demanam que la retiri.

Els companys del PSM són més tòpics que nosaltres. Sabem que vostè l'ha presentada aquí i amb aquests termes no perquè li demanem que la retiri, sinó perquè hi votem en contra, és el que vostè vol. Tothom sap presentar un paper perquè hi votin a favor o perquè hi votin en contra, i vostès, fins i tot a l'exposició de motius, ja hi afegeixen tota una sèrie d'elements perquè hi votem en contra.

La podíem haver esmenada, però esmenar és arreglar una cosa i nosaltres trobam que això no té adobament ni al principi ni al final.

Per tant, hi votarem en contra, i hi votarem en contra pels motius que ja li hem explicat. Primer, es basa en una legislació que és una aplicació desviada de la normativa de caràcter general; segon, fins i tot amb aquesta normativa es vulneren determinats processos administratius reglats, s'hi vulneren. I tercer, ho haguessin fet vostès, que varen tenir prou temps suficient, des de la primera resolució fins que varen haver de buidar els despatxos perquè les eleccions no varen revalidar la seva majoria suficient.

I per acabar, Sr. Jaén, jo no sé si els tribunals li pegaran o no un *capón* més fort o més petit, al Sr. Pons. Si l'hi pegassin, no es preocupi, que l'estopejarem, però, en qualsevol cas, a qui han pegat un parell en aquests temes és a l'expresident de la comunitat autònoma, perquè els tribunals li han anul·lat una sèrie de mesures en matèria de personal.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Por cinco minutos, para réplica, tiene la palabra el Sr. Jaén, por contradicciones.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente.

Voy a intentar ceñirme al tiempo, porque sé que el debate se ha alargado mucho, (...) otras cosas y ya es un poco tarde.

Salgo aquí con la intención no ya de convencer a sus señorías, porque veo que mis palabras poco han hecho en ese ánimo que yo intentaba convencer con cosas razonables.

Yo tengo que decir algunas cosas.

La primera, al portavoz del PSM, el Sr. Buele. No me diga usted informe del jefe de los servicios del PP, porque ¿sabe usted cuántas personas del PSOE hay en las consellerías?, ¿sabe cuántos altos cargos, inspecciones, jefes de servicio?, ¿sabe cuántos le puedo decir?, que yo llevo en educación desde el año 67, o sea, puedo decir cómo está eso, ¿verdad? Yo eso nunca lo diré. Un jefe de servicio es un jefe de servicio, por tanto, su libertad ideológica, su adscripción religiosa, su afición a una u otra cosa... Yo, por tanto, le permito, por favor, que estas cosas... Cuando un jefe solicita un informe, lo hace como jefe de servicio, no lo hace por ser militante del PP, creo que, por tanto, estas cosas han de quedar claras, y le ruego que en estos temas sean un poco más respetuosos.

Sr. Crespi, yo creo que usted no lo ha visto bien, el expediente de este caso, porque usted me cita unas cosas que luego no hay quién encuentre. La primera, una orden, la orden está vigente, esta orden de 7 de enero del Bopib está vigente. La quiere derogar el conseller, que lo haga con otra, pero esta orden está vigente. 7 de enero, artículo 9, apartado 3: "Si existen en determinadas zonas circunstancias especiales de escolarización que aconsejen modificar enseñanzas de ciclos formativos en bachillerato Logse, previo informe de la Dirección General de Planificación", informe de la Dirección General de Planificación, no de esa dirección, "se podrá autorizar", efectivamente, pero es que están autorizados, porque hay otra orden, que usted debe confundir, que es la orden de 21 de julio, que es la que el Sr. Conseller tiene en el cajón, orden firmada, firmada, y que, por

tanto, esta misma orden dice, en el artículo 12, apartado 9: "La resolución será notificada a las personas interesadas", ¿por qué no les notifica la resolución?, "y publicada en el BOPIB". 21 de julio es una fecha de fin del Gobierno, prácticamente, esa orden estaba en la secretaría general técnica, también me consta, no se publicó porque ustedes han dado orden de que no se publique, pero su trámite era publicarla. Del 21 de julio. Ustedes entraron al poco tiempo. Publicar una cosa no es cuestión de un día. Por tanto, ustedes tienen que publicarla, porque están obligados, están obligados, y si no, modifiquen esta orden. Derechos adquiridos, los hay, hay derechos adquiridos porque, al centro, se le notificó la propuesta de modificación del concierto por la dirección general, y, en primer lugar, se le denegó, como usted bien dice, pero el centro presentó unas alegaciones, unas alegaciones con posterioridad que fueron tenidas en cuenta, esas alegaciones, y a las que usted no se refiere. Yo creo que usted ahí confunde una cosa con la otra. El 26 de abril se presentaron las alegaciones, que son tenidas en cuenta, y por eso se le concede esta modificación.

Yo creo que ustedes hacen, en fin, aquí toman una mala posición. No es lo mismo. Si aquí hay una sentencia desfavorable para el Gobierno, es una cosa muy complicada. Hablamos del derecho a la educación, artículo 27, 10 apartados hay en ese artículo y los 9 primeros se refieren a todos menos a la universidad, y hablan del derecho a la educación. Aquí puede haber un derecho violentado. Desde luego, no se puede reformar nada por un principio de *no reformatu imperius*, no puede haber nunca una reforma que vaya en contra de derechos adquiridos.

¿Qué pedimos en la moción? Dos cosas muy sencillas, yo antes lo he dicho. ¿Qué pedimos en la moción? Si la encontraremos, pero, si no, es igual, pedimos, por una parte, que se publique la orden y, por otra parte, pedimos que el conseller suscriba el convenio con el colegio de Son Ferriol porque tiene derecho a ello, porque tiene un derecho que ya es firme, que no será de efectos a terceros, porque no se ha publicado la orden, pero que a ellos se les notificó la propuesta accediendo, por admisión, al trámite de todas sus alegaciones, y no quiera hacer más juicios de valor, todo lo que ustedes han dicho son juicios de valor. Yo, aquí, me remito a unos hechos, a unas propuestas de acuerdo yo creo que razonables, razonables y que ustedes, no sé por qué motivo, no quiero hacer ninguna especulación en torno a este caso, pues si ustedes no hacen el concierto, la modificación del concierto en este centro. Repito que no implicaba incremento de una sola peseta, prácticamente, no había incremento del gasto para la consellería, y ustedes ahora obligan a que 50 alumnos o 40 alumnos, no vamos a discutir si son 45 o si son 50, porque no es el caso, a familias que los tienen que trasladar a los centros y chicos que están fuera de su arraigo, de su barrio, de su zona, y allí debieran esta, y ustedes, con esta actitud, establecen todo lo contrario.

Digo que de aquí no quiero sacar ninguna conclusión de una persecución a un sitio determinado; evidentemente que no lo haré nunca eso a ellos, nunca lo haré.

Por tanto, no retiramos la propuesta, los dos puntos de la moción, porque son puntos razonables, que yo esperaba que al menos por una parte de la cámara tuviese un apoyo, porque aquí defendemos una postura muy razonable y veo que, aunque haya habido algún convencimiento de algunas cuestiones, por otro, los dos puntos no se apoyan. Lamento mucho interpretaciones erróneas y, sobre todo, lamento mucho que este caso esté en los tribunales y, desde luego, deseo que no tenga una solución problemática para el Gobierno de esta comunidad.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén i Palacios.

Exhaurit el debat, procedirem a la votació.

Sr. Buele, per què em demana la paraula?

EL SR. BUELE I RAMIS:

Si es que es pot tornar a intervenir...

EL SR. PRESIDENT:

No, era un torn de contradiccions i amb això el debat s'ha exhaurit.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Procedirem, en conseqüència, a la votació.

Demana a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de la moció que es posin drets.

Senyores i senyors diputats que hi votin en contra, per favor, posin-se drets.

Vots a favor de la presa en consideració de la moció, 24; vots en contra, 27. En conseqüència, queda rebutjada aquesta moció.

IV.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2856/99, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, relativa a moratòria de construcció i ampliació dels camps de golf a les Illes Pitiüses.

Passam al punt quart i darrer de l'ordre del dia d'avui, que és el debat de presa en consideració de la Proposició de llei 2856/99, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, relativa a la moratòria de construcció i ampliació de camps de golf a les Illes Pitiüses.

En primer lloc, té la paraula el diputat Sr. Joan Buades i Beltran, designat pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera per intervenir en aquest debat.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats.

És un honor per a mi poder defensar en nom del Ple del Consell d'Eivissa i Formentera, i com a conseller de Medi Ambient i d'Ordenació del Territori, la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei de moratòria de construcció i ampliació de camps de golf a les Illes Pitiüses.

Eivissa i Formentera constitueixen el paradigma del desgavell urbanístic territorial i ambiental de les Illes, amb una extensió inferior a la de Menorca, acullen 25.000 habitants més. El seu planejament municipal, pres en conjunt, permet multiplicar més de quatre vegades la població, mentre les poques estadístiques de què disposam sobre els recursos hídrics disponibles diuen que consumim el 120% de l'aigua que plou, és a dir, que la salinització i pèrdua de qualitat d'aqüífers assoleixen rècords en comparació amb la resta de les Balears.

Si miram el marge de seguretat energètica, la situació és també extrema. Eivissa i Formentera pateixen un marcat estrès elèctric durant els mesos punta turístics, i aquest estiu Formentera ha arribat a exportar per cable electricitat d'emergència a Eivissa des del Ca Marí, amb una girada de truita kafkiana a la solució cable des de l'illa gran que es va vendre fa anys com a panacea.

Tot plegat, això ve a tomb per emmarcar l'extremament fràgil balanç ecològic de les Pitiüses, quan parlam d'ubicar-hi nous camps de golf o d'ampliar-ne l'actual.

Aquesta proposició de Llei és expressió, en primer lloc, de la preocupació del nou govern del consell pitius per fer realitat els objectius de les Directrius d'ordenació territorial, emanades de la Llei 6/99, promoguda pel propi Partit Popular, quan parlen, en el seu article 1, d'una utilització sostenible, en termes ambientals, del sòl i dels recursos naturals i d'una protecció de la qualitat ambiental, el paisatge, la biodiversitat i el patrimoni històric.

Les Pitiüses estan mancades, ara per ara, d'aquesta protecció, amb un volum de 2 milions de turistes anuals per a una població de només de 85.000 habitants de dret i amb més d'1 plaça turística per resident, qualsevol nova actuació urbanística que es vulgui practicar en indrets encara pràcticament verges no faria més que afavorir decididament la seva ruïna ambiental definitiva.

Fa més d'una dècada que, a recer de la pressió exercida primer sobre Mallorca, han aparegut diferents projectes d'urbanització de noves àrees de les Pitiüses, rera el reclam de la construcció de nous camps de golf, com la Cova Santa, Sant Antoni, però, sobretot, i amb persistent obstinació, cala d'Hort, a pont d'Eivissa. L'interès d'uns pocs va tenir tant de pes davant l'interès de la majoria que Eivissa va ser la protagonista de la reforma parcial de la Llei d'espais naturals el 1992, a fi, entre altres coses, de retallar la zona de protecció de cala d'Hort i de desprotegir completament l'àrea de la Cova Santa, indrets tots dos que feien part d'una àrea natural d'especial interès.

Per damunt de la seva primitiva qualificació, a la primera Len, com a espais naturals protegits, aquestes Anei varen ser retocades grollerament per aplanar el camí cap a la seva urbanització futura, amb l'excusa de la construcció de nous camps de golf. Així ho va comprendre la immensa majoria de la ciutadania eivissenca, i prova d'això és la tenaç i exemplar lluita popular per preservar cala d'Hort i altres indrets d'Eivissa i Formentera de noves agressions ambientals, procés que va culminar el passat 22 de gener d'enguany amb la impressionant manifestació organitzada pel Gen-Gob d'Eivissa d'unes 11.000 persones pels carrers de la vila d'Eivissa, un de cada vuit eivissencs i eivissenques, on es demanava "Prou ciment a les Pitiüses" i "Salvem cala d'Hort".

Bona part del desig de canvi a les Pitiüses deriva de la creixent consciència de la norma, abús i saqueig del territori que hem patit les passades dècades i que no tenen parió a cap altra illa.

Una persona tan conservadora i tan poc sospitosa d'activisme ecologista com Josep Pla ho resumia així fa vint anys ja: "Eivissa és una illa destruïda per la invasió turística, l'illa ja no existeix, només hi ha una aclaparadora arquitectura turística, un turisme, generalment parlant, infecte, és l'essència de la demència mai no vista, purament inventada, sinistra, la bogeria demogràfica, la multitud, la gent. Pobres eivissencs, com han patit i com deuen patir, i com patiran! Per Eivissa han passat tots els primaris d'aquests últims decennis. Com ha argumentat sovint el geògraf Nofre Rullan, si voleu saber com serà Mallorca d'aquí a deu anys, mirau com és ara Eivissa, al·ludint al caràcter extrem del seu desgavell territorial."

El Pacte Progressista d'Eivissa i la Coalició d'Organitzacions Progressistes de Formentera, avui al govern pitius, varen fer-se ample ressò en els seus programes electorals d'aquesta necessària protecció ambiental i seny territorial i, per tant, de l'obligada oposició durant aquests quatre anys a l'autorització de nous camps de golf a les Pitiüses. És més, el Partit Popular, avui a l'oposició, després de 16 anys ininterromputs de responsabilitat de govern al consell, no incloïa en el seu programa electoral l'autorització de cap camp de golf a Eivissa i Formentera. Per si fos poc, el propi PP va prometre per escrit durant la campanya que fins i tot cala d'Hort seria protegida i que el golf no es faria, això sí, el PP prometia protecció integral de l'indret a canvi de la compra, no se sap a quin preu, és clar, dels terrenys rústics a la promotora Calas del Mediterráneo S.A., una societat participada, majoritàriament, per una empresa amb domicili fiscal -crec que es diu ara així- a les Illes Verges britàniques.

La legitimació popular d'aquesta proposició és clara i rotunda, la mobilització ciutadana més gran feta mai a les Pitiüses va empènyer totes les llistes electorals a prometre protecció integral per una via o per una altra. Ara, el govern progressista d'Eivissa i Formentera no fa més que complir les seves promeses electorals i fer cas a l'interès general.

El seny que presideix la iniciativa que ara defensam és palès amb la formulació temporal i cautelar amb què s'expressa. No pretén un no categòric i definitiu a la construcció de futurs camps de golf a les dues illes més encimentades, proporcionalment, de les Balears, sinó una moratòria de noves autoritzacions i de construcció fins a l'aprovació dels plans territorials d'Eivissa i de Formentera.

La idea és que la materialització de nous projectes urbanitzadors lligats als camps de golf posaria en perill el procés d'elaboració d'aquests plans territorials, que són la pedra angular de les Directrius d'Ordenació del Territori, de

qualsevol reequilibri entre desenvolupament econòmic i turístic i la sostenibilitat ambiental.

El camí cap als PTP ha d'estar lliure d'hipoteques urbanístiques que facin impossible el pacte social per a unes illes ordenades territorialment, on el benestar de la població resident passi a ser la prioritat, enlloc de l'afavoriment de segones i terceres residències, on pugui analitzar-se la capacitat de càrrega ecològica dels fràgils sistemes naturals de què gaudim, com ara l'aigua, el paisatge o l'energia, i, amb la reforma turística, pugui endegar-se sobre la base d'una assegurança de vida per a la seva futura rendibilitat, tan inigualable com és la preservació dels darrers espais polits i protegits de les nostres illes; dit d'una altra manera, de què menjarem quan hàgim batut tots els rècords de construcció i hàgim espoliat els darrers paratges pitiusos amb projectes especulatiu?

Seria una irresponsabilitat que el nou govern democràtic pitius deixà continuar aquest tipus de projectes sense que abans pogués avaluar quanta aigua tenim. Cal recordar que el consum mitjà d'aigua d'un camp de golf és l'equivalent a una població d'un 10.000 persones, i, alternativament, de quanta energia disposem per potabilitzar; Gesa-Endesa fa anys que avisa de la situació límit del proveïment elèctric a les Pitiüses, i no és un detall menor saber que el cost de producció mitjà d'aigua dessalada és de 5 Kw per metre cúbic.

Des del govern pitius, ha arribat l'hora de repensar el futur, pactar-lo amb una ampla majoria social, prendre en consideració, sense hipoteques, una gestió acurada i sostenible dels recursos naturals que permeti garantir per molts anys la rendibilitat del turisme.

Aquest caràcter cautelar de la proposició de llei es concreta en tres mesures ben clares i eficaces:

La suspensió de la vigència a l'àmbit d'Eivissa i Formentera de la Llei 12/88, de camps de golf, i de les seves modificacions legals posteriors, fins que els PTP no determinin la possibilitat o no d'autorització nova o d'ampliació, així com, si arriba a ser-ne el cas, els requisits, les condicions i les característiques dels camps i de l'edificabilitat de les construccions, incloent-hi, si així fos el resultat, les de l'oferta complementària.

La paralització, la iniciació, la continuació de tramitació de qualsevol tipus de llicència o autorització d'obres, usos i activitats, incloses les construccions annexes i l'oferta complementària; paral·lelament, s'acorda no tramitar ni concedir declaracions d'interès general a projectes de camps de golf, al marge que disposin o no d'oferta complementària.

Es deixen en suspens les llicències i autoritzacions ja concedides, incloses aquelles de les quals ja s'ha iniciat l'execució, fins que els PTP determinin per a cada una d'elles l'aixecament de la suspensió de la seva revocació.

Amb els seus justos termes, tots ells basats en un informe jurídic encarregat pel nou govern pitius a dos prestigiosos professionals del dret, com són Avel·lí Blasco i Pau Mir, la presa en consideració de la proposició de llei garantirà ara, a nivell de rang legislatiu, que la moratòria no generarà dret a cap indemnització a costa de l'erari públic, i serà una passa més en la via d'assegurar un procés d'elaboració i pacte dels PTP pitiusos, sense hipoteques urbanitzadores.

Davant aquells que han parlat de discriminació de les Pitiüses, perquè sense golf no hi ha turisme de qualitat, la resposta és òbvia, no hi ha un sol estudi independent que afirmi

la rendibilitat del golf a les Pitiüses i, en canvi, tothom reconeix que, sense oferta immobiliària annexa, no hi ha negoci. L'argument que a les altres illes n'hi ha més que a Eivissa és imprementable; precisament, del que es tracta és de buscar ofertes alternatives al que tothom ofereix i no de copiar en petit allò que fan els mallorquins, els catalans o els nordamericans.

Aquest provincianisme, que només s'expressa amb grans xifres, que cap eivissenc o formenterer no ha tocat mai en forma de benestar social, acaba sempre en unes poques butxaques, a costa del patrimoni col·lectiu, i si res mereix avui ser defensat és el patrimoni natural de tots els eivissencs i formenterers, abans que no quedi res a ordenar, cap recurs a sostenir, cap reclam turístic a oferir, perquè en aquelles illes que ho tenien tot ja no hi queda res.

Em congratula especialment, finalment, però no en darrer terme, que la iniciativa d'aquesta proposició, avalada pel propi Govern de les Illes Balears, hagi vengut del Consell d'Eivissa i Formentera i no d'algun diputat o grup parlamentari aïllat. És una mostra del despertar polític de les Pitiüses, sense les quals el canvi a tot Balears no hauria estat possible. Tenim un consell que comença a exercir de defensor, en primera línia, dels interessos generals davant el Parlament, una mostra feient de la creixent descentralització i vertebració territorial, sense discriminacions, de la nostra comunitat autònoma.

Amb aquesta proposició, com fa poc amb la Llei de mesures cautelars i d'emergència en matèria urbanística, les Pitiüses comencem a gaudir, com el territori més desgavellat i amenaçat territorialment, que som d'una justa discriminació positiva.

L'horitzó s'aclareix i es fa evident la constatació esperançada de Holderlin: "*Vo abe gue fa ist vex darretende auch*", per dir-ho clar i català: "Per allà on hi ha perill creix també el que salva".

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buades. A continuació, té la paraula la vicepresidenta segona, qui llegirà el criteri de govern respecte de la tramitació de la proposició de llei.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA:

"Comunitat autònoma de les Illes Balears.

Antoni Garcies Coll, secretari del Consell de Govern de les Illes Balears, certific:

Que el Consell de Govern de les Illes Balears, en sessió de 22 d'octubre de 1999, adoptà, entre d'altres, el següent acord:

Acord relatiu a la presa en consideració de la Proposició de llei de moratòria de construcció i ampliació de camps de golf a les Illes Pitiüses.

A proposta de la consellera de Medi Ambient, el Consell de Govern adoptà el següent acord:

Primer, manifestar la conformitat del Govern de les Illes Balears amb la Proposició de llei de moratòria de construcció i ampliació de camps de golf a les Illes Pitiüses, impliqui o no un augment dels crèdits pressupostaris.

Segon: Donar trasllat del contingut d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n segueixi la tramitació pertinent.

I, perquè consti i tenguí els efectes que corresponguin, expedesc aquest certificat, amb el vistiplau del Molt Honorable Sr. President, que sign i segell a Palma, dia 22 d'octubre de 1999.

El secretari del Consell del Govern. Vistiplau del president del Govern de les Illes Balears."

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta Segona.

A continuació, poden intervenir, en un torn, els grups que es mostrin a favor de la proposició.

Té la paraula el Sr. Ferrer, en nom del Grup Mixt.

EL SR. FERRER I COSTA:

Gràcies, Sr. President.

Intentaré esgrimir per què ens hi mostram a favor, des de la COP de Formentera.

En primer lloc, en compliment dels programes electorals de la COP i del Pacte. Com ja ha dit molt bé el Sr. Buades, en els nostres programes hi havia la necessitat d'una moratòria de camps de golf, fins que decidíssim en el PTP què farem.

En segon lloc, la competència d'ordenació del territori serà transferida aviat al Consell Insular d'Eivissa i Formentera, tal com consta a l'Acord programàtic del pacte de progrés de Balears; per tant, sembla lògic que sigui el Consell d'Eivissa i Formentera qui triï el model territorial d'aquestes illes, amb les implicacions econòmiques, socials i ambientals que això comporta, i, per tant, que s'esperï als PTP d'Eivissa i Formentera per decidir el model territorial.

I en darrer lloc, per respecte a la sobirania del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, amb les decisions que pren a unes competències que li seran transferides aviat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrer. El Sr. Ramon, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats.

El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, com no podia ser d'altra manera, donarà suport a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei enviada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera per tal d'establir una moratòria en la construcció i ampliació de camps de golf de les Pitiüses.

I votarem a favor d'aquesta proposta per raons de forma i per raons de fons. M'agradaria començar amb una raó de forma i llavors entraria en els aspectes més de fons.

Aquesta raó de forma és la presentació per part del Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Pensam que aquesta és una possibilitat legislativa que estava prevista en l'Estatut d'Autonomia i que fins ara molt poc ús se li havia donat, i, precisament, una qüestió d'aquesta importància, ordenar el territori de les Pitiüses, és la forma més adient, una proposta que vengui precisament del consell insular, és una cosa per la qual ens felicitem.

I passant ja a qüestions més de fons, pensam que aquesta proposició de llei està completament justificada per qüestions que ja vénen a l'exposició de motius, la situació territorial i ambiental de les Pitiüses. Realment és molt preocupant que superem tots els paràmetres de les altres illes quant a destrucció del territori, ocupació i consum de recursos naturals, especialment dels recursos hídrics, els quals tanta importància tenen per a un camp de golf.

Ja s'ha explicat abans la sobreexplotació que hi ha però, apart d'això i apart de la quantitat de dessaladores que s'han construït a les Pitiüses, hi continua la salinització dels pous, s'eixuguen pous i, evidentment, la gestió de l'aigua ha de tenir una gran importància, i pensam que aquest és un dels motius que no permeten la construcció de camps de golf en aquests moments.

Per altra banda, les illes d'Eivissa i Formentera també han estat les que fins ara han gaudit de menor grau de protecció. La reforma que es va fer de la Len el 92 deixa gairebé sense cap tipus de protecció les Anei i Arip de les illes d'Eivissa i Formentera.

Una altra qüestió per comprendre quina és la situació real de les Illes Pitiüses és el fet que l'únic espai protegit que hi ha a les illes hi és gràcies que es va protegir des del parlament de l'Estat espanyol, perquè la majoria que hi havia hagut fins ara a les Illes Balears havia fet que les Pitiüses no tenguessin cap tipus d'espai protegit.

D'altra banda, aquesta proposició de llei estableix la moratòria únicament fins l'aprovació del pla territorial parcial. Pensam que aquesta és una mesura justa i equilibrada, sobre la necessitat de l'elaboració del pla territorial parcial, que sigui, al final, un sol document amb especificitats entre Eivissa i Formentera, o sigui, en dos documents, però, en fi, que el pla territorial parcial, apart de ser un mandat legal que s'hauria d'haver iniciat abans, un mandat que ens ve de la Llei d'ordenació territorial i de les Dot, és un mandat de la geografia, un mandat físic, evident, perquè no hi pot continuar el descontrol urbanístic i l'ocupació, l'especulació territorial que hi ha fins aquests moments; fins i tot, també l'elaboració del pla territorial

parcial és una qüestió necessària per la situació administrativa, els planejaments municipals són de diferents tipus, no estan coordinats, molts d'ells no estan adaptats a la legislació actual, i per tant és un argument més també en favor d'aquest pla territorial.

Per tant, si és tan necessària l'elaboració del Pla territorial, és evident que no podem condicionar-la prèviament amb la realització d'obres tan importants com són els camps de golf, que tot això haurà d'estar previst en aquest pla territorial i en funció de les seves especificacions és quan es podrà veure si n'hi caben o ni no n'hi caben.

D'altra banda seria bo veure quina és la situació actual en relació als camps de golf a les illes Pitiüses. En aquests moments ja hi ha dos camps de golf a l'illa d'Eivissa, normalment es parla d'un, però en realitat, encara que estiguen situats a la mateixa zona, són dos que estan junts, a la zona de sa Roca Llisa d'Eivissa. A part d'això hi ha el projecte estrella que segurament és el que ens porta aquí, que és el camp de golf de Cala d'Hort. Perquè aquest camp de golf de Cala d'Hort pogués tenir les llicències, es pogués autoritzar, es va haver de modificar la LEN, i fins i tot amb aquesta situació ara mateix no té una situació que es pugui autoritzar, que se li pugui donar llicència a pesar que quan hi ha informes per l'Ajuntament de Sant Josep que no són favorables, se'n demanen d'altres, a veure si hi ha alguna manera de colar-lo.

Però a part d'aquest projecte, n'hi ha també un altre que no s'ha arribat a presentar mai, però que tothom sap que existeix, i que també va fer que la majoria del PP modificàs la LEN també a la zona de la Cova Santa, perquè hi ha aquest altre projecte que es podria presentar en qualsevol moment, perquè de fet hi ha promotors que feren un projecte, fins i tot tenen pous a la zona a la disposició per poder-lo regar.

I bé, això a l'illa d'Eivissa. A Formentera creim que realment en aquests moments no hi ha cap perill, no hi ha cap projecte que ningú vulgui fer un camp de golf, però anem a saber, perquè no hem d'oblidar, perquè ja fa uns anys, afortunadament fa uns quants anys, va haver-hi també projectes de fer camps de golf fins i tot a l'illa de Formentera, a la zona del cap de Barbaria, que hi hauria el projecte de camp de golf i fins i tot una urbanització que, crec recordar, em pareix que era per a 20.000 persones es preveia en aquells moments. I com que a Formentera ja sap que no hi ha aigua, i a Eivissa pareix ser que no hi havia problemes d'aigua, es regaria aquest camp de golf de Formentera amb aigües procedents de l'illa d'Eivissa. Fins i tot ara tenim una empresa -per cert, vinculada a un alt dirigent del PP- que és la principal empresa subministradora d'aigua privada d'Eivissa, que es diu Aigües de Formentera, en record de quin era el seu inici.

Quina situació legal ens trobam en aquest moment que faci necessari que s'emprenguin unes mesures com és aquesta proposició de llei? Tenim una llei de camps de golf, que tal com diu ja des de la pròpia exposició de motius, és una llei feta en favor de l'oferta complementària, no tant dels camps de golf en si mateix, com per poder autoritzar oferta complementària, que per altra banda permet regar els camps de golf amb aigües depurades, que no seria tan greu, però també amb aigües procedents de dessaladores, que és també un problema molt important pel gran consum energètic que tenen les dessaladores. El projecte de què estam parlant avui, de Cala d'Hort, tampoc no té justificada la suficiència de recursos hídrics, i tothom espera que si això pogués arribar a anar endavant, tal com passa amb els

camps de golf que hi ha actualment, també hi hauria aigües del subsòl que anirien a parar, d'una via o d'una altra, per regar els possibles camps de golf.

Per altra banda la situació política nosaltres pensam que per sort ha canviat a les Pitiüses. Avui en dia ja no hi ha aquella majoria absoluta, absolutíssima que hi havia del Partit Popular, governen les forces de progrés, i pensam que és un compromís, una obligació moral i ètica si el Pacte Progressista d'Eivissa i la COP de Formentera es presentaven duent en programa la moratòria dels camps de golf, i assegurar que en aquests propers quatre anys no es construïen camps de golf, és una obligació política i moral que estam contents que amb aquest acord del Consell Insular d'Eivissa i Formentera això es dugui endavant.

Amb aquesta moratòria, voldria dir això tal vegada que no es podran fer mai més camps de golf a l'illa d'Eivissa? Jo crec que a Formentera realment no ho demanarà ningú. Doncs realment és una moratòria temporal, està fixada fins l'elaboració i l'aprovació del Pla territorial parcial, i això no nega la possibilitat que en un futur pogués haver-hi camps de golf. Ara bé, seria ben bé en tot cas al revés de com està plantejat avui en dia amb la llei de camps de golf actual. En tot cas i, ja dic, tenint en compte les especificacions del PTP el que pogués dir, la possibilitat de camps de golf seria sempre com a oferta complementària de l'oferta hotelera existent en lloc on ja existís aquesta oferta, mai més per crear nova oferta d'allotjament.

Per altra banda una qüestió que és important, és comentar que avui en dia les possibilitats, els projectes que hi ha, ja dic, el que està clarament en marxa i el que de moment està a un calaix, són no per complementar l'oferta hotelera i a zones que ja estiguen urbanitzades, sinó que contràriament estan situats a zones d'un alt valor natural i paisatgístic, amb la qual cosa tant per la construcció del propi camp de golf com per l'oferta complementària seria continuar degradant el territori de les Illes.

Aquí escoltarem a continuació, supòs, per part del Partit Popular assegurar-nos tot tipus de desgràcies si això va endavant. En qualsevol cas, com que hi ha unes posicions públiques que s'han expressat per part del PP molt abans d'avui, i que segurament continuaran expressant, jo voldria fer un comentari sobre algunes d'aquestes posicions. N'hi ha una que diu que això és una discriminació per a les illes Pitiüses. Evidentment no és una discriminació quan precisament la iniciativa surt de les pròpies illes Pitiüses, no ens ve de cap altra banda; però, en tot cas, el que volem manifestar des de la nostra força política és que el que ha estat una discriminació absolutament intolerable per a les illes Pitiüses és el que hi ha hagut fins ara quant al grau de protecció, quant al fet que la LEN en realitat per a les illes Pitiüses no ha servit per protegir cap espai.

També se'ns manifestarà segurament que els camps de golf són absolutament necessaris per a la desestacionalització turística. Clar, tothom està a favor de la desestacionalització, això és una paraula de moda, sembla molt bé, però en tot cas nosaltres voldríem dir que també hi estam d'acord, però en tot cas això per a nosaltres implica que el nombre de turistes actuals hauríem de tractar de repartir-los al llarg de l'any, no continuar augmentant el nombre de turistes que poden venir en els mesos punta, no continuar augmentant el nombre de places turístiques, com implica la construcció de camps de golf amb oferta complementària.

Una altra qüestió també que se sol dir és que això és una mesura legislativa per donar cobertura a les mesures

cautelars que ja s'havien pres en relació a la zona de Cala d'Hort. Idò bé, nosaltres direm que ho consideram així, efectivament, una mesura de protecció més per a la zona de Cala d'Hort i per a altres zones de l'illa d'Eivissa, però també per a la zona de Cala d'Hort. La gran manifestació del 22 de gener que tant s'ha citat aquí, partia bàsicament de la reivindicació per Cala d'Hort, però la pancarta d'encapçalament era en contra de continuar destruint el territori. I efectivament aquesta proposició de llei defensa la zona de Cala d'Hort, però també defensa el conjunt del territori de les Pitiüses d'agressions mediambientals com puguen ser ara mateix la construcció de camps de golf. Fins i tot en el seu moment a la campanya electoral el PP va haver de dir que algun tipus de protecció haurien de donar a la zona, encara que fos comprant-la indemnitzant els actuals propietaris; això va suposar un canvi evident de la posició que havien tengut prèviament, que deien que a Cala d'Hort no hi havia res interessant per protegir, que era un espai sense cap valor, que podríem dir que únicament allí podria haver-hi una poca vegetació, hi havia algunes mates i algunes botges, però també s'ha descobert que hi ha alguns tipus d'espècies que tenen major interès que aquestes, i varen haver de dir en el seu moment que ho protegirien. Cala d'Hort, juntament amb les Salines d'Eivissa i Formentera han set els grans arguments que han fet augmentar la consciència ecologista a les Pitiüses. Aquests indrets mereixen protegir-se, mereixen també que el conjunt de les illes Pitiüses no estigui amenaçat contínuament, en perill com està fins ara, i evidentment des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista donarem un suport entusiasta a aquesta proposició de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portaveu d'Esquerra Unida i Ecologista. A continuació té la paraula el Sr. Portaveu del PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Bosco Gomila.

a aquest parlament d'Eivissa i Formentera era que quan hi havia lleis d'ordenació del territori, sempre l'excepció per a l'illa d'Eivissa solia ser una rebaixa. La mostra més clara va ser la modificació de la Llei d'espais naturals el desembre de l'any 1992. Aquí s'ha fet referència a l'exclusió de determinades àrees, de determinades zones d'aquella llei, però no només açò, sinó que hi va haver una rebaixa important a totes i cadascuna de les àrees naturals d'especial protecció de l'illa d'Eivissa, passant en règim general, és a dir a Mallorca i a Menorca la parcel•la mínima per construir en una àrea natural havia de ser de 200.000 metres, a l'illa d'Eivissa havia de ser de 30.000; i en una àrea rural d'interès paisatgístic a les illes de Mallorca i Menorca havia de ser de 30.000 metres la parcel•la mínima per edificar, mentre que a Eivissa havia de ser de 10.000 metres. Per tant, ja em diran quina protecció es dóna a una zona quan la parcel•la mínima per edificar és de 10.000 metres.

Per tant, el que havia arribat fins ara a aquest parlament, en propostes d'ordenació territorial, les excepcions que es feien a l'illa d'Eivissa sempre eren per retallar protecció; la proposta d'avui demostra que les coses han canviat, que la societat eivissenca també vol protegir el seu territori, i així ho recull l'exposició de motius d'aquesta llei, i el que és més important és que el govern d'Eivissa i Formentera recull les aspiracions de la societat eivissenca també prenent mesures per protegir el territori d'aquelles illes.

Nosaltres creim que en aquests moments aquesta proposta contribueix moltíssim, perquè si bé és ver que les Directrius d'ordenació territorial preveien algunes mesures de protecció, no és menys cert que preveuen que es puguin delimitar aquestes zones, es pugui ordenar el territori de les Illes Balears a través dels plans territorials parcials de cadascuna de les Illes. Per tant, estam parlant d'una tramitació llarga, d'una tramitació complicada, on hi haurà exposició al públic, on hi haurà períodes d'al•legacions, en el cas dels plans territorials parcials, i per tant necessiten, i en el cas d'Eivissa sembla que el Consell Insular ho té bastant clar, necessita aquestes mesures cautelars per evitar que els posteriors plans territorials parcials puguin ordenar d'una manera clara i tranquil•la i no es trobin amb una política de fets consumats, on ja hi ha projectes que es tiren endavant, i per tant damunt determinades zones ja no s'hi podria fer res.

És evident que el Grup PSM-Entesa Nacionalista donarem suport a aquesta proposta que arriba des del Consell Insular d'Eivissa per tal de fer una moratòria per la construcció i l'ampliació de camps de golf fins que el plans territorials parcials delimitin exactament l'ordenació territorial de cadascuna de les Illes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bosco Gomila. A continuació té la paraula el Sr. Vicent Tur, en representació del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Des del PSM-Entesa Nacionalista celebrem aquesta proposició de llei de moratòria de construcció i ampliació de camps de golf a les illes Pitiüses que presenta a aquest parlament el Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Ens alegrem perquè la presentació d'aquesta proposta representa un canvi molt important en el tarannà, en la manera de fer, de gestionar del nou govern d'Eivissa i Formentera, un govern que està demostrant que està preocupat pels recursos naturals d'aquella illa, preocupat per salvaguardar el medi ambient i per deixar patrimoni natural a les generacions futures d'Eivissa; perquè el que fins ara havia arribat

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. L'activitat del golf és evident que només es pot justificar a unes illes especialment com a una oferta complementària, alternativa al turisme de masses, al turisme de sol i platja que, dit sigui de passada, sabem tots que és un turisme molt estacional i un mercat que en aquests moments està sobresaturat. Per tant, és evident que qualsevol

iniciativa en favor del turisme passa necessàriament per no vincular-la de cap manera a l'oferta hotelera. Vull recordar aquí una vegada més que a Eivissa i Formentera, especialment a Eivissa, superam totes les *ratios* de relacions turista-habitants de dret, i per tant que parlem de qualsevol activitat relacionada amb el turisme que parlem, no pot representar de cap manera un augment de places turístiques. En qualsevol cas, i al marge del que pensi cadascú, al marge de les posicions que tenga cada grup parlamentari, crec que sí que ens posarem d'acord segurament tots, o almanco una ampla majoria, que governi qui governi, qualsevol construcció d'un camp de golf no es pot fer, no és no que es faci per la via de la declaració d'interès general, per diverses qüestions.

En primer lloc per una qüestió de seguretat jurídica. Els ciutadans tenen dret a conèixer i a participar en el debat sobre on és possible o no construir aquests tipus d'instal·lacions. Per tant no es pot fer al marge de l'ordenació territorial, i per descomptat vinculat al planejament municipal.

En segon lloc per qüestions mediambientals: consum de territori, impactes mediambientals, disponibilitat d'aigües depurades. Vull recordar que la Llei de camps de golf prohibeix regar els camps de golf amb aigües que no siguin depurades, i per tant és un element imprescindible i a tenir en compte, i per tant s'ha de fer aquesta valoració dins el debat territorial.

I en tercer lloc, si lligam l'activitat del golf a l'activitat turística, com a principal objectiu allargar la temporada turística, no és possible posicionar-s'hi alegrement a favor de golf sí o golf no; hem d'atendre també a qüestions comercials, a qüestions de mercat, a qüestions que comporta la oferta i la demanda; i per tant no podem deslligar aquest debat de la política de transports, de la política de comercialització. Insistesc que crec que no estam en condicions a Eivissa i Formentera en aquests moments de posicionar-se a favor de golf sí o golf no d'una manera alegre i excessivament a la lleugera.

Per tant, només dins una política global de desestacionalització, vinculat a l'ordenació territorial, per tant vinculat al debat social necessari dins aquesta ordenació territorial, que avalui els avantatges i els inconvenients d'aquesta pràctica comercial que representa l'activitat del golf, només dins aquest debat que ha de generar l'ordenació territorial futura de les illes d'Eivissa i Formentera es pot justificar que es planteja la possibilitat de construir nous camps de golf o no a les nostres illes. Per tant, aquest fet justifica de sobres, entenem nosaltres que feim un parèntesi, que feim una moratòria que impedeixi que s'autoritzi nous camps de golf per la via de declaració d'interès general fins que s'hagi debatut, que s'hagi redactat, que s'hagi tramitat i aprovat el Pla territorial parcial.

Per tant, deixam ben clar que només es justificaria, en qualsevol cas i en darrer extrem com una activitat complementària a l'actual turisme, que ha de servir, com deia algun portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, per repartir els turistes que ens visiten, on a l'estiu se'ns planteja una punta que ja no és sostenible per a les nostres illes, només dins aquest posicionament es justificaria, i per descomptat no es pot fer al marge de l'ordenació territorial i del debat corresponent. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Procedeix ara la paraula a algun grup que vulgui fer un torn en contra de la proposició. Pel Grup Popular el Sr. Pere Palau té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Despertar polític del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, això és el que ens han dit que era més o menys aquesta iniciativa legislativa que avui debatem. Jo vull recordar que precisament a l'article 26 de l'Estatut d'Autonomia, que permet als consells insulars tenir aquestes iniciatives legislatives, i que avui amb la que duim aquí, si jo no record molt malament, és la segona que s'hi duu, el que passa que són diferents. Una baix el nostre punt de vista s'hi va dur en positiu, que va ser a l'anterior legislatura, que va ser una iniciativa legislativa perquè els consells insulars de totes les Illes Balears, no només per Eivissa sinó de totes les Illes Balears poguessen rebre les competències de menors, i avui la que debatem aquí és precisament una llei que només afecta les Pitiüses.

Per a mi i per al nostre grup avui és un dia trist. Amb aquesta iniciativa legislativa que presenta el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que té com a objectiu prohibir que a les illes d'Eivissa i Formentera, més bé a Eivissa que a Formentera es pugui construir algun camp de golf.

Però baix el nostre punt de vista, entenem que es busquen altres objectius. Amb aquesta llei que segurament s'aprovarà avui, a pesar que avui matí he sentit el Sr. Buades per la ràdio que deia que pareixia ser que últimament UM donaria suport -es veu que fins al darrer moment no ho tenia molt clar-, i per descomptat que si s'aprova serà amb el nostre vot en contra, es pretén posar-li un paraigües protector a la Consellera de Medi Ambient, que veig que està molt atenta escoltant aquest debat, per haver signat una ordre de paralització que fa referència al camp de golf de Cala d'Hort, que baix el nostre punt de vista és de dubtosa legalitat, no solament el nostre sinó de diversos juristes, que creim que s'acosta a la prevaricació, i de la qual se li poden demanar, i e fet se n'hi han demanat responsabilitats tant polítiques com econòmiques com penals.

Senyors del pacte, em volia dirigir, tenia apuntat aquí "Sr. President del Govern", però el president del Govern no hi és; amb aquesta iniciativa que es vol aprovar avui discriminaran, vostès ho havien endevinat, discriminaran les illes d'Eivissa i Formentera amb la resta de les illes de la comunitat balear. I a més, a la llarga, perquè estarà temps a tenir el PTP aprovat, a la llarga tindrà conseqüències econòmiques molt greus per al futur desenvolupament de les nostres illes. Com es pot entendre que una llei que es va aprovar en aquesta cambra per totes les illes de la comunitat balear, o sia Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, avui per un caprici, es quedi sense efecte precisament a dues d'aquestes illes, a Eivissa i Formentera? Això, senyores i

senyors diputats, és una llei discriminatòria, i estableix per descomptat un mal precedent, mai vist en aquesta cambra encara. Com pot parlar el Sr. President del Govern, que no hi és, però esper que llegeixi el *Diari de sessions*, com pot parlar, dic, el Sr. President del Govern tal com va fer fa una setmana en el debat de l'estat de l'autonomia, que si no record malament en va parlar durant 25 minuts, de canvi de model turístic, de desestacionalització, de millora de la qualitat de l'oferta, d'increment de la despesa turística, si avui volen anul·lar la possibilitat de crear una oferta de vital importància a les Pitiüses, tant per a allargar la temporada com per augmentar la despesa i la qualitat turística?

Vostès, senyores i senyors diputats, coneixen molt bé que les illes Pitiüses, juntament amb l'illa de Menorca, estan molt endarrerides quant a desestacionalització en el que és l'illa de Mallorca. Amb l'aprovació d'aquesta llei que anam a fer avui, o que faran vostès avui, no solament discriminin les Pitiüses, sinó que les condemnin. Què pensa -que tampoc no hi és- el Sr. Conseller de Turisme? Jo ja li he fet dues o tres preguntes, fins i tot em sap mal per ell, perquè em pareix que vostès li marquen un bon gol. Què pensa, Sr. Conseller de Turisme, quan fa pocs dies va venir a Eivissa en visita oficial, acabava d'arribar d'Alemanya i va fer unes declaracions, que aquí són, tots vostès les poden veure, que diuen "Visita d'Alomar a Eivissa, desestacionalització turística" senyors, va venir per desestacionalitzar Eivissa i Formentera. Títular: "*El sector turístico alemán pide al Govern que mejore la oferta de invierno en Ibiza*". Tot un exemple, amb això d'avui crec que la millorarem.

Doncs, senyores i senyors diputats, nosaltres des del Grup Popular el que demanam tant al Govern com als grups polítics que formen el pacte de progrés, els demanam coherència, perquè no es poden fer grans declaracions aquí, quan es puja a la tribuna, dient que es vol desestacionalitzar, dient que es vol millorar el turisme, dient que els *tour* operadors demanen això, que demanen allò altre, i llavors, com he dit abans, per una maniobra molt mala d'entendre, dur aquestes iniciatives aquí i prohibir que es puguin fer camps de golf durant aquests anys, que seran molts, a l'illa d'Eivissa. Què en pensen vostès, de Mallorca?, i no ho criticam, té molts de camps de golf, principalment Calvià, un municipi molt conegut pel seu color

polític. Perfecte, que tenguí, què en pensa el PSOE d'això? El PSOE d'Eivissa, que és diferent del de Menorca? Què en pensa Esquerra Unida?, precisament el Sr. Ramon, que ara ha sortit, però és que m'agradaria que hi haguera hagut el Sr. Ramon, perquè li tenc una perla aquí, per dedicar-li, ja que ell fins i tot s'ha avançat al que jo diria, fins i tot ja m'ha contestat al que jo volia dir, supòs que ho devia dir pel debat que vàrem tenir al Consell Insular. La setmana passada, Sr. Ramon, Hble. Sr. Diputat, vostè va presentar al Ple del debat d'investidura diverses resolucions, i la resolució número 7 deia: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern balear a establir una moratòria de construcció de camps de golf i ports esportius fins a l'aprovació dels plans territorials parcials a cada illa". Bé, nosaltres haguéssim d'acord, per fer un pla a tot Balears, fins i tot si vostès recorden, li vaig dir al Sr. Conseller de Turisme un dia, amb una pregunta que li vaig fer. Però llavors vostè intervé aquí, en aquesta tribuna, o des d'allí, i diu "Miri, nosaltres retirarem la número 7 perquè entenem que si s'aprova aquesta resolució poden perjudicar obres en ports esportius que s'estan fent en aquests moments".

Perfecte, en aquella resolució, com que afectava tot Balears, podia perjudicar obres que s'estiguessin fent en ports esportius, o camps de golf, supòs, a tot Balears. Com que aquesta només afecta a Eivissa, votem-la a favor, que a Eivissa és igual. Senyors, coherència.

S'imaginin vostès quin serà el grau de competitivitat de les Illes Pitiüses respecte d'altres zones turístiques d'aquí a 10, 12 o 15 anys si les altres poden fer oferta complementària, poden oferir golf, poden..., i les Pitiüses no? Quins productes oferirem per desestacionalitzar, per millorar la qualitat? Quina durada de temporada tendrem?, quina qualitat de turisme tendrem? Què faran els ciutadans de les nostres illes? Per ventura, tal vegada, com havien fet ja fa molts d'anys, tornar a buscar feina a fora?, venir a treballar a Mallorca o a altres zones turístiques mediterrànies, que allí no tendran aquests impediments, tendran temporada tot l'any i tendran una qualitat de turisme important?

Mirin, a l'exposició de motius i, a més, diversos o pràcticament tots els portaveus que m'han precedit n'han parlat, diuen que aquesta iniciativa legislativa té com a objecte paraitzar futures urbanitzacions emparant-se en la Llei de camps de golf, tenen com a objectiu l'estalvi d'aigua, un creixement desmesurat de places turístiques, etc., etc. Mirin, això és mentida, la Llei de camps de golf és per a tots igual, jo en tenc una còpia, però supòs que és la mateixa que tenen vostès. Què diu la Llei de camps de golf? La Llei de camps de golf diu: Punt número 1, s'hauran de tenir com a mínim 600.000 metres; punt número 2, aigua potabilitzada o depurada; no parlem més dels pous, ja fa anys que parlen dels pous, no hi ha pous per regar camps de golf; tercera, en cas de construir places turístiques que, per cert, vostès aquí

es volen carregar els que poden construir places turístiques i els que no en poden fer, perquè també es poden fer camps de golf sense places turístiques, vostès ni un, ni amb places ni sense, però en cas de places turístiques, un hotel de quatre o cinc estrelles com a mínim, màxim de 450 places, limitació d'altures i amb l'obligació de tenir obert tot l'any, i que l'explotació de l'hotel va vinculada al camp de golf. Això és el que diu la Llei de camps de golf, no em parlin d'altres coses perquè per descomptat és pura demagogia el que diuen quan parlen d'altres coses.

Urbanitzacions, que diuen "volem pagar les urbanitzacions", com diuen vostès. Senyors, les urbanitzacions, les urbanitzacions ja es varen paraitzar; no es paraitzen avui, es varen paraitzar amb la Llei que va aprovar aquesta cambra, les DOT, que per cert varen ser aprovades la legislatura anterior a proposta del Govern del Partit Popular i no un nyap com s'ha fet ara precisament amb aquestes DOT. Bé, jo no volia parlar de l'informe jurídic, però ja que per aquí ha sortit l'informe jurídic, per cert, un informe jurídic que va encarregar el Consell Insular fa dos mesos, que va pagar el Consell Insular fa dos mesos, que jo com a conseller vaig demanar a la presidenta del Consell fa dos mesos i em va dir que sí, que me'l daria, però encara no he tengut ocasió de poder-lo llegir, supòs que esperaven que passàs aquest debat perquè així jo no em podria formar una opinió en base a aquest informe jurídic; a partir de demà ja me'l poden dar. Però no importava que recorreguessin a aquesta iniciativa. Mirin, *BOCAIB* número 48, 17-4-99, disposició addicional tercera de les DOT, diu: "Prèviament a la formulació d'instruments d'ordenació territorial, podran dictar-se pel Govern de les Illes Balears o pel Consell Insular degudament facultat per aquest, -(...) seguit, supòs- normes territorials cautelars que regiran fins a l'aprovació d'aquelles en l'ambit (...)", o sigui, que vostès ho haguessin pogut fer sense tenir aquesta iniciativa i dur-la aquí, i diuen: "No, és que és una cosa que surt d'Eivissa"; no, precisament el que no volen és que surti d'Eivissa, la duen aquí perquè sigui el Parlament de les Illes Balears el que l'imposi a l'illa d'Eivissa.

Bé, nosaltres estam per la protecció del territori, estam per la regulació dels camps de golf, com els vaig dir l'altre dia, però no d'aquesta manera, i els torn a emplaçar: facem un pla de camps de golf per a les Illes Balears amb moratòria de sis mesos, de nou mesos, un any, el temps que es necessiti, i tendran el suport del Grup Popular, però no venguin aquí a voler privar només unes illes d'uns drets que creim que els corresponen igual que a les altres.

A més de la discriminació que fan vostès de l'illa d'Eivissa i Formentera, demostren amb aquesta iniciativa, perquè vostè ha llegit molt bé els tres punts que hi ha, un total menyspreu a la propietat privada, a tota la nostra legislació, a la seguretat jurídica que crec que hem de tenir tots els ciutadans, i també una burla a l'estat de dret. En definitiva, vostès, i ho diré en mallorquí, -ja vaig acabant, Sr. President- quan fiquen la pota, que és en el cas d'aquesta ordre que dic, tot d'una van i ens duen una llei aquí i diuen que d'alguna manera ja ho arreglaran.

Si s'aprova aquesta llei, senyores i senyors diputats, qui pagarà la indemnització d'aquesta llei no seran vostès. A més, s'ha llegit aquí el criteri que diu el Govern, i precisament diu que no hi ha..., però llavors diu. "El Govern certifica que no importa la despesa que pugui..." i tal, o sigui, que fins i tot el Govern se n'adona que això pot tenir despesa, i què vol dir?, indemnització. Vostès ens han acusat a nosaltres que nosaltres dúiem en el programa que volíem comprar; efectivament, volíem protegir i comprar a un preu just, però vostès què pagaran?, potser serà molt més car del que haguéssim pagat nosaltres.

Senyores i senyors diputats, senyors del Govern, són a temps vostès de retirar aquesta proposta de llei com varen fer amb la resolució l'altre dia. No vulguin passar a la història per haver volgut provocar un desequilibri dins la nostra comunitat balear,

discriminar l'illa d'Eivissa i Formentera i, si no ho fan, si no la retiren, com he dit abans estableixen un mal precedent; mai havia passat un tema igual en aquesta cambra.

I per acabar, perquè ja tenc el llum encès, passaré al final dient-los: Senyors del pacte, vostès han escollit el camí de buscar un medi legal per fer una cosa il·legal; això té un nom, això es diu frau de llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau.

Hi ha alguna intervenció per contradiccions? El vull recordar que això és un debat de presa en consideració d'una proposició de llei, no és l'aprovació de la llei. Si es pren en consideració anirà a comissió, es podran fer els corresponents tràmits d'esmenes i vendrà a aquest plenari per a la seva aprovació. És debat de presa en consideració, és a dir, no és la fi de tot.

Sr. Ferrer.

EL SR. FERRER I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Demanaria poder cedir la paraula al Sr. Buades, integrant del Grup Mixt.

EL SR. PRESIDENT:

Idò donaré un torn de contradiccions que exercirà el Sr. Buades, de cinc minuts, i amb això posteriorment passarem a la votació.

EL SR. FERRER I COSTA:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Ferrer. Després d'aquest discurs apocalíptic sobre tots els mals que ens plouran a Eivissa i Formentera per part del Grup Popular, no em queda més que fer un repàs de cinc coses que he trobat mínimament rellevants.

Si l'ordre de paraització de la consellera de Medi Ambient, feta a partir de legislació ambiental que vostès mai no havien aplicat a cap part de les Illes Balears des de l'any 89, està tan malament, per què el Partit Popular no va als Jutjats? i, en canvi, el que fa és limitar-se a fer de portaveu de Dorin, TSL o de Calas del Mediterraneo, SA. Per favor, a cadascú el que és seu; vostès són un partit polític, si s'ha transgredit l'estat de dret actuïn, però si no no reproduïxin el que vol la societat promotora antiga o la suposadament moderna, que és Dorin, TSL, que avui apareix...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buades, Sr. Buades, estam en un torn de contradiccions, no en un torn de treure empreses privades i totes aquestes coses.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

No, però crec que és important perquè...

EL SR. PRESIDENT:

Hem avisat que vostè, diguem, (...) aquest torn de contradicció no entrem en un debat complementari, sinó que es limiti, diguem, a rebutjar les contradiccions que s'hagin fet, però no estenguí molt el tema.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Molt bé, anem a altres contradiccions més públiques.

Vostè parla de discriminació negativa. Jo crec que tots els portaveus de la majoria li hem dit que és positiva: a grans mals, grans remeis. Els territoris més destrossats, els territoris on, gràcies a vostès, per exemple no sabem quanta d'aigua ens queda o quanta electricitat necessitam per potabilitzar, o que tenim el pitjor paisatge perquè l'hem destrossat més, precisament per això necessitam una solució d'emergència específica i per primera vegada parlem de discriminació positiva per a les Pitiüses i ho volem amb rang de llei, perquè és el més important; l'expressió més sobirana del poble de les Illes Balears és precisament elevar a rang legal el que desitja la majoria i la majoria ara vol això, protecció.

Tercera cosa. Vostè ens dona lliçons de desestacionalitzar, que jo demanaria que es prohibís ja aquesta paraula d'una vegada, perquè és difícilíssima de dir, però, clar, vostès són els màgics que han fet que tinguem el pitjor turisme, el pitjor turisme, el de pitjor qualitat de tot l'arxipèlag, i ho ha fet vostè com a conseller de Turisme, amb els seus amics del Partit Popular.

Per últim dues coses. La quarta és que, com va dir el president del Govern, el Sr. Antich, la nostra indústria és el paisatge, i aquesta proposició de llei el que intenta és això, que quedi algun tipus de paisatge, que abans de destrossar-lo tots pensem amb el cervell si val la pena, perquè tenim prou aigua o perquè ens sobren recursos i, si no, no fer-ho; és una mesura cautelar, i en aquest sentit crec que és molt moderada, i un partit suposadament conservador i moderat com el seu hi hauria d'aportar alguna cosa.

I ja per acabar, les indemnitzacions. Sempre parlen de milers de milions d'indemnitzacions. Jo l'únic que li puc dir és el que diuen els jutges des de fa uns anys amb la jurisprudència, i és que, en el cas que al final desclassifiquem, que revoquem o anul·lem una llicència, i això no ho diu aquesta llei si s'aprova com a llei, els conceptes indemnitzadors són molt limitats: serien les obres fetes, que són dues feixes, dos marges, no res; els plans de planejament d'això, estam parlant de 10, 15 milions de pessetes, i els permisos d'obra pagats a l'ajuntament; la quantitat és irrisòria i, en qualsevol cas, llunyaníssima d'aquests 2.000 milions de pessetes que algú sembla insinuar que vol treure del poble d'Eivissa i Formentera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buades.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pere Palau, per què em demana la paraula?

EL SR. PALAU I TORRES:

Idò li demanaria la paraula en ús de l'article 73, que diu que en tot debat, qui fos contradit en les seves argumentacions per un altre o uns altres dels intervinents, tindrà dret a replicar o a rectificar per una sola vegada. El Sr. Buades m'ha tret fins i tot elements nous dels quals crec que jo ni tan sols n'havia parlat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Palau, la contradicció s'ha produït de la intervenció del Sr. Buades amb la seva. De totes maneres, per un espai d'un minut li deix dir una cosa molt breu i passam a la votació (...)

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President, només per dir al Sr. Buades que jo som el portaveu del Grup Popular, no de Dorin SA o SL, no sé com es diu. Segona, que diu que jo he espanyat el turisme a Eivissa; només li vull recordar que aquesta temporada la despesa turística dels que han visitat Eivissa ha estat superior a cap any i l'estada mitjana també. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pere Palau.

Anem a procedir a la votació de la presa en consideració de la proposició de llei 2856, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, relativa a la moratòria de la construcció i ampliació de camps de golf a les Illes Pitiüses.

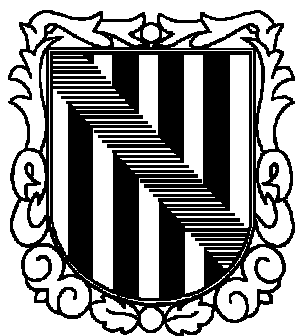
Senyores i senyors diputats que votin a favor, es posin drets, per favor.

Senyores i senyors diputats que votin en contra?

El resultat de la votació són 28 vots a favor; 23 en contra; cap abstenció. En conseqüència, queda aprovada la presa en consideració d'aquesta proposició de llei.

S'aixeca la sessió.

(Aldarull a la sala).

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA